

ROHATECKÝ SVĚT

27. ročník - číslo 5/2023

Téma: Chovatelství

Obsah

NEJEN O CHOVATELSTVÍ	3
• Obecní kalendář 2024 bude	3
OBEČNÍ ZPRÁVY	4
• Není h*vo jako h*vo	4
• Pumptrack – nová dráha pro děti	4
• Kecy, plky a frky...	5
TÉMA: CHOVATELSTVÍ	6
• Rohatečtí chovatelé	6
• Matrika	6
• Kalendárium	6
• Nejlepší mladá chovatelka králíků v ČR	7
• Trošku z historie naší ZO ČSCH	7
• Obor exotického ptactva	8
• Na návštěvě u Vlachových	9
• Ušlechtilý chov poštovních holubů	10
• Chovatelská stanice Dominus Moravia – Labradorský retrívr	11
ŠKOLSTVÍ	12
• Dýňování ve školní družině	12
• Návštěva Ptačího parku aneb Vodníci a Ptáčníci	12
• Léto	12
• Září klepe na dveře, hurá děti těšte se!	12
• Turnaj v miniházené Hodonín	13
• Sběr papíru	14
• Hola, hola, školka volá!	14
KULTURA	15
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	15
• Ohlédnutí za výstavou Stanislava Zely	16
MUZEJA A GALERIE SVĚTA	17
• Pinacoteca di Brera v Miláně	17
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	18
• Nové knihy	18
• Beseda s V. Petrovičem Genealogie	18
• Představení Jirky Hadaše Kouzelné hrátky	19
• Divadelní představení Drazí pozůstalí	19
FARNÍ OKÉNKO	20
• Bartolomějské hody	20
• Zprávičky	20
• Svatý Mikuláš	20
• Citát z Bible	20
• Pro rodiče	20
• Dětský balón	21
• Pozvánka na dětskou scholu	21
• Pochvala je zadarmo, a tak málo ji využíváme	24
• Podzimní zamyšlení	24
SPOLKY	24
• Zážitky SZPO po prázdninách	24
• Co se dělo v Klubu duchodců	25
• Nejhezčí okno, balkon a předzahrádka roku	25
• Stezka Červené Karkulky	26
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	26
• Omyly a nepřesnosti ve zpravodaji	26
• Čapí sezóna 2023	27
• Léto na Slovácku v Senátu	27
• Vzpomínka na rohateckého rodáka Václava Krupanského	28
• Pátek-svátek-překvapko	28
• Rozhovor s Ing. Jiřím Gergelem, který stavěl naši pumptrackovou dráhu	29
• Nemocnice TGM Hodonín informuje	30
SPORT	30
• Adéla Benešová pokořila La Manche	30
• Předhodový turnaj v malé kopané 2023	31
• Fotbalová dynastie Zlámálků	32
• 95. narozeniny fotbalového klubu TJ Slavoj Rohatec	33
• Představujeme vám nové posily Slavoje	34
• Závěr tenisové sezony	36

Nejen o chovatelství

Máme číslo věnované chovatelství. Není to ani měsíc co v novozélandské farmě zahráli symfonici skladbu slepicím. Byla složena pro ně. Tisíce slepic se procházely po trávě vedle muzikantů v oblecích a užívaly si to. Jejich majitelé jsou přesvědčeni, že jim barokní hudba svědčí, a to se ukázalo hned při prvních tónech, kdy se všechny slepice najednou shromáždily k poslechu.

Můžeme chovat exoty, drůbež, kanárky, psy, koně, králíky nebo se věnovat holubům. Zvířecích farem jsou kvanta. Dnes už jsou i chovatelské hmyzí farmy, které trendově plní sny těm, co upřednostňují potraviny budoucnosti.

Chceme jíst zdravě, ale k našemu okolí se moc zdravě nechováme. Poté co se našly mikroplasty i na dně Mariánského příkopu (nejhlubší oceánský příkop na planetě), tak byly zachyceny i v oblacích u hory Fuji. Slovy slavného filozofa Herma Trismegista a jeho

Smaragdové desky: „To, co jest dole, jest jako to, co jest nahoře a to, co jest nahoře, jest jako to, co jest dole.“ Nejen že se nestaráme o krajinu okolo nás, musí někdo stále válčit a zabíjet, abychom se propadali do minulosti a světu ukazovali, že jsme jako lidstvo nepoučitelní.

Možná si za to můžeme sami, když hledáme inspirativní vzory pro život místo intelektuálních elit ve sportovních hvězdách a filmových star. Nebo taky v totalitních vůdcích, kteří vládnou tvrdou rukou a nabízejí ten jediný správný národní a vlastenecký svět, do kterého jim nebude nikdo mluvit. Povídá se, že máme být moudřejší než ostatní, ale raději jim to nemáme říkat. Asi je život opravdu to, co se děje, když se zabýváme jinými věcmi. A jeho tajemstvím je mnohokrát padnout, a ještě vícekrát vstát.

Přeji nám to nejlepší vstávání.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní kalendář 2024 bude

Vážení spoluobčané, Obec Rohatec pro Vás opět připravuje stolní kalendář pro rok 2024, budou v něm uvedeny všechny důležité informace, včetně termínů svozu komunálního odpadu, přehledu kulturních akcí v obci aj. Pro příští rok bude k dispozici i nástěnný černobílý kalendář s hodovou tematikou. Kalendáře budou k dispozici pravděpodobně koncem měsíce listopadu.

Anna Homolová, místostarostka

Obecní zprávy

Není h*vno jako h*vno

Rozmohl se nám tady takový nešvar. Majitelé pejsků jaksi zřejmě záměrně zapomínají, že mají povinnost za svého psího miláčka na radnici platit poplatek. Mimochodem si zdarma mohou vzít sáčky určené pro sběr psích exkrementů. Poznáme velmi rychle, že někdo neplatí. Nejsem tak velká obec, abychom neznali nově přistěhované, které následně potkáváme se psy, a rychlým pohledem do evidence víme, že neplatí. Tímto bychom chtěli takové majitele pejsků vyzvat, že je to jejich povinnost. To, že někteří ignorují alespoň venčení na vodítku uprostřed obce, i když mají poměrně velká plemena. Je jen otázkou času, kdy se stane nějaké neštěstí. Vidáme to v televizi poměrně často, že pes na někoho zaútočil. Takovou újmu na zdraví plně hradí majitel psa, stejně tak nehodu s cyklistou či automobilem, kterou způsobí pes, hradí plně jeho majitel.

A pak jsou tu h*ovna.... Jsme na vesnici, každý může pejska venčit ve velmi blízkém okolí, na procházkových trasách kolem obce, kde na poli asi nikomu nevadí, že pejsek udělal potřebu. Ovšem na veřejném prostranství, ulicích, v předzahrádkách, záhoncích... to opravdu by měla takového majitele psa hanba liskat si toto po svém psovi neuklidit. Ten za to nemůže, prostě bobek udělá tehdy, kdy

potřebuje. A majitel má povinnost toto vzít a uklidit kam to patří. Mimochodem to neznamená, že sáček s lejnem hodí do nejbližšího křoví či z mostu, jak můžeme při sečení trávy hojně vidět. Pejsci jsou vaši miláčci, mazlíčci, v mnoha případech „členové rodiny“. Dokážete si představit, že když by jiný člen rodiny, řekněme třeba děda, prostě nedošel na záchod a nechal to ***** na chodbě nebo v obýváku, že to tam necháte ležet? Ano, je to příliš přísný příklad, ale lidská lhostejnost, arogance a zejména lenost v současné době již zasluhují taková přirovnání. Jinak si opravdu neumíme vysvětlit, jak může někdo pravidelně nechat ***** přímo u držáku se sáčky pro psy. Kdyby nám to tu dělali cizí lidé, ale takto se chovají někteří naši spoluobčané. Ti stejní, kteří zároveň chtějí, abychom to tady měli hezké. Jaká je rada? Někteří by se nad sebou měli zamyslet. Kamery na ulicích opravdu mít nemůžeme, ale to neznamená, že vás nezabírá kamera soukromá, či že vás někdo neviděl... A pak už je jen kousek od toho, že si člověk, kterému jste nechali v záhonku před domem exkrement vašeho mazlíčka, vzal hezky rukavici, vzal do ní to h*vno, šel a hezky vám to rozetřel na kliku nebo dveře... Ono to půjde umýt, ale bude to práce. A věřte, že mnohem nepříjemnější

a déle trvající než těch pár sekund, které jste měli udělat, když se vašemu pejskovi chtělo před sousedovým. Nechci nikoho navádět, ale nic jiného asi už v dnešní době nezafunguje. Výmluvy typu-však je to jen takový malý bobek-nejsou opravdu na místě. H*vno vždy zůstane h*vnem. Ovšem člověk blbec má šanci se změnit, či poučit. S úctou ke všem rozumným pejskařům.

Jara Adamec, starosta

Pumptrack – nová dráha pro děti

Jednou z novinek, kterou jsme nejen pro děti připravili pro letošní rok, bylo vybudování pumptrackové dráhy ve sportovním areálu v Cihelnách. Je to poměrně moderní způsob zábavy, a tak si řekněme, co to vlastně pumptrack je? Je to uzavřený okruh skládající se z vln a klopených zatáček, který je navržen tak, aby jezdci získávali hybnost a rychlost pomocí pumpování těla. Tratě jsou navrženy tak, aby stále zlepšujícím se jezdci s vyšší rychlostí a dovedností nabízely více výzev.

Nejdřív to byly čisté hliněné pumptracky, pak se na ně dával drcený vápenec. Postupně se začaly stavět dřevěné nebo laminátové dráhy, ale nakonec se zjistilo, že nejlepším povrchem pro pumptracky na masové využití je asfalt. Důvod je prostý. Asfalt vydrží na dráze deset až dvanáct let a sezona se díky asfaltu protáhne skoro o půl roku. Pokud na dráze není sníh nebo led, dá se jezdit vlastně pořád. Pumptrackové ovály s asfaltovým povrchem jsou prakticky bezúdržbová sportoviště. Je to takový kompromis mezi BMX a skateparky. Mohou na něj

jít úplní amatéři, lidé na kolech, na skejtu, longboardu nebo kolo-běžce. Každý si na tom najde své. Začátečník i profesionál, všichni mohou posouvat svoje hranice.

Proto jsme o prázdninách vybudovali společně s vítěznou společností Velosolutions, která má světové zkušenosti a stavěla dráhy na různých kontinentech po celém světě, naši rohateckou dráhu. Investice za více než 2,5 milionu korun, ale dětská radost k nezaplacení. Dalo to trochu práce z toho nevzhledného koutu, plného metrové lebedy a všeho možného pod povrchem udělat tak krásné místo jako je nyní. Zhotovit drenážní systém, vymodelovat pod přesně danými úhly přejezdy, položit asfalt v místech, kam žádný finišer nevjede, a nakonec typické značení Velosolutions pro celý svět – červené pomocné pruhy. Na slavnostní otevření 19. srpna dorazily desítky zvědavců a společně s dětmi si užily ukázky profesionálního jezdce, a pak už byla dráha jejich společně s instruktory, kteří pomáhali a radili co a jak. Od té doby je dráha skoro každý den v obležení, děti i dospělí testují svoji dovednost a stavba tak

přináší přesně ten účel a užitek, pro který jsme ji pořídili. Neváhejte se vydat směrem na fotbalové hřiště, kde vedle posilovací části workoutu najdete i novou pumptrackovou dráhu. Pohyb

pomáhá tělu i duši, nejen u dětí. Proto se můžete těšit na další plány obce v této oblasti.

Jara Adamec, starosta

Kecy, plky a frky...

KEC - FRK - PLK (a lidová tvořivost)	R e a l i t a (smutná i veselá)
Naši fotbalisté Slavoj Rohatec dostali od obce méně peněz a tak to musí zaplatit rodiče dětí.	Obci Rohatec velmi záleží na sportovním vyžití dětí a mládeže, za poslední roky jste mohli vidět investice do multifunkčního hřiště, dětských hřišť v celé obci, ve školce, workoutu, pumptrackové dráze, a také obří investici 18 milionů do celého fotbalového areálu a nových kabin. Ovšem nestalo se, že bychom letos dávali Slavoji méně peněz na jeho činnosti, ba naopak v roce 2023 má Slavoj nejvyšší finanční podporu, jakou kdy od obce dostal.
Radnice nepodporuje folklór a háže chasy klacky pod nohy.	Každý ať si udělá obrázek sám, obec Rohatec organizuje a financuje tyto folklórní akce i přesto, že účast je nízká již mnoho let, to proto, že nechceme aby u nás tradice a folklór zanikly: Krojovaný ples - náklady obce muzika 39.631 Kč výnosy obce vstupné 7.700 Kč Předhodová zábava - náklady obce muzika 19.321 Kč výnosy obce vstupné = 0 Kč Hody - náklady obce muzika 63.941 Kč výnosy obce vstupné 14.700 Kč Hodky - náklady obce muzika 34.891 Kč výnosy obce vstupné 5.500 Kč Kateřinská zábava - náklady obce muzika 33.206 Kč výnosy obce vstupné 3.600 Kč Financujeme také mužský sbor jako propagátory lidové písně a našeho kroje a jejich zachování. Pokud někdo chce pomlouvat obec, musí si nejdříve zjistit jak to chodí u nás, a ne bez potřebných informací srovnávat s jinými obcemi. Obec se ráda vzdá pořadatelsví těchto akcí a nechá to nějakému Slováckému krůžku nebo chasu, pokud si oni založí spolek, vyřídí IČO, a budou se o vše starat a organizovat. Platit poplatky OSE, zařizovat, včetně s tím spojené odpovědnosti za vše. Věřte, že to není jen o těch číslech, která jsou uvedena. Kéž by všichni ti, co pomlouvají, chodili i s rodinami na každou rohateckou folklórní akci v kroji :) :) Třeba bychom nebyli folklórně v mínusu (za směšné vstupné oproti všem ostatním obcím Podluží).
Kdy se dočkáme cyklostezky na Hodonín, prý to brzdí obecní úřad.	Čekali jsme na několik dědictví, také se podařilo domluvit s problematickými lidmi, a v současné chvíli nám pro získání stavebního povolení chybí 10 pozemků , na některých už máme částečné majetkové podíly. Dříve než však budeme dělat cyklostezku, musí VaK Hodonín opravit hlavní přivaděč pitné vody do Rohatce.
Proč není přechod aj na hřbitov když tudy chodí smuteční průvod.	Budování přechodů přes komunikaci má svoje pravidla, svou roli také hraje vzdálenost nejbližšího přechodu. Jelikož v těsné blízkosti místa, kudy chodí smuteční průvod na hřbitov, je křižovatka s přechodem, není možné budovat v tomto místě přechod další. Každý může jít po přechodu , stačí opravdu pár kroků navíc a to se pro vlastní bezpečí vyplatí. Smuteční průvod má svou zvyklost kudy jít, a určitě může touto trasou kdykoliv jít (stává se tak 20x do roka), a řidiči prostě počkají. Za celý život si nepamatujeme, že by při průvodu s dopravou vznikl nějaký problém...
Řidiči dodržují v Rohatci rychlost, chovají se dle pravidel zodpovědně a bezpečně.	S tím, jak společnost bohatne a k automobilům se dostávají i mladí nevybouření řidiči, můžeme si povšimnout v obci jejich neadekvátního jezdeckého předvádění, asi aby něčím zaujali dnešní dívky... Nicméně rychlost nedodržují také zkušenější, pro malou ukázkou: v měsíci září jsme na radaru zaznamenali průjezd 122 417 vozidel, z toho 19 884 řidičů překročilo stanovenou nejvyšší povolenou rychlost.. Kolik jich asi bylo z Rohatce? Že bychom začali posílat pokuty? Kdyby každý, kdo v září porušil rychlost, dostal nejnižší pokutu 500 Kč, jen za měsíc září bychom získali 10 milionů.

Matrika

Narození: 5

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec: Oldřich Procházka & Kristýna Dujsíková
Milan Drábek & Ivana Ivičičová
Jan Bednařík & Michaela Vobrová
Stanislav Brabc & Jana Novotná
Marian Holý & Lenka Strážíková

Sudoměřice: Bronislav Podrazil & Diana Timková

Úmrtí: Josef Sasín, 76 let
Jaromíra Leiterová, 94 let
Marie Rybecká, 82 let
Jaroslav Mrlák, 75 let

Kalendárium

25. 11.	Kateřinská zábava	kulturní dům
2. 12.	Vánoce se blíží	kulturní dům
3. 12.	Mikulášský karneval	kulturní dům
8. 12.	Vánoční koledování	před ZŠ
10. 12.	Vánoční koncert	kulturní dům
30. 12.	Silvestr Klubu důchodců	kulturní dům

Téma: Chovatelství

Rohatečtí chovatelé

Tak nám začal nový chovatelský a výstavní rok 2023 a vůbec ne špatně. První jarní akcí uspořádanou v naší klubovně byla přednáška paní dr. Naugebarové na téma nemoci a chov drůbeže, které se naši chovatelé zúčastnili. Následovaly aktivity chovatelů drůbeže, králíků, holubů. Byly vyhodnoceny soutěže za účast jednotlivých chovatelů na výstavách v našem okrese i mimo něj.

A pomalu ale jistě jsme se již začali připravovat na výstavní činnost, která je naším největším potěšením a odměnou za odvedenou práci a starost. První výstava se konala v Kyjově při oslavách Slováckého roku. Na této přítel Stávek obdržel pohár a čestnou cenu, př. Předínský putovní pohár místostarosty města Kyjov, př. Laci-

nová čestnou cenu, př. Polanský čestnou cenu (posledně jmenovaní jsou naši noví chovatelé z Milotic) a naše mladá chovatelka Věrka Dobešová pohár za nejlepší mladou chovatelku králíků.

Následující výstavy v Hroznové Lhotě se účastnili př. Lacinová čestná cena na králíky, př. Polanský čestná cena na holuby, př. Opavský čestná cena na holuby, př. Předínský čestná cena na králíky, př. Grombířík a př. Zemčík. Při této výstavě se konala také speciální výstava mladé drůbeže plemene hempšírek. V expozici slepic plemene hempšírka měděně červená př. Stávek získal pohár na nejlépe oceněná zvířata.

Na další výstavy jsme zajížděli do slovenské Prietrže, účastnili se př. Předínský

čestná cena, př. Březovský čestná cena, př. Zemčík zde vystavil svou drůbež. Souběžně probíhala taky Národní výstava mláďat v Přerově, kde naši organizaci reprezentovali př. Předínský, který získal titul mistr české republiky na kolekci králíků stříbřitý světlý, př. Opavský též titul mistr České republiky na kolekci plemene kastorex a pohár na nejlepší samici tohoto plemene. Dále vystavovala MCH Věrka Dobešová své králíky plemene dailenár, na které získala čestnou cenu, př. Stávek pohár a titul šampion na slepičku plemene hempšírka a čestnou cenu na kohouta. Tady se nám zadařilo. Dále se této výstavě zúčastnil př. Vítek s králíky a drůbeží. Věříme, že jsme dobře reprezentovali naši ZO i Rohatec.

A jsme u naší místní výstavy. Bylo zde vystaveno celkem 89 králíků, 24 klecí drůbeže a 60 klecí holubů. Posuzování zvířat začalo v sobotu dopoledne, kdy nás trochu potrápilo počasí, ale díky stanu zapůjčeného od obce jsme se s tím zdárně vypořádali. Bylo uděleno 26 čestných cen a 2 poháry mladým chovatelům. Naši chovatelé př. Březovský, př. Opavský, př. Polanský získali čestné ceny na králíky, př. Předínský se se svou kolekcí světlých stříbrných stal držitelem nejlepší kolekce výstavy. Pohár na nejlepší kolekci MCH získala naše mladá chovatelka Věrka Dobešová. Na drůbež ceny získali př. Zemčík, Opavský a Zdeňka Matějová. U holubů byli oceněni př. Polanský, a to hned dvakrát a př. Čachotský také dvakrát. Tak se nám výstava nakonec podařila. Děkujeme všem, co nás jakýmkoliv způsobem podpořili a přišli nás navštívit.

V posledních několika letech náš klub opustilo několik předních chovatelů a kamarádů: přítel Pavel Brabec, Jan Tomšej, Václav Škromach, Jan Vlasák, Vladimír

Tureček, Josef Užičář, Leoš Nezval, Miroslav Štylárek. Čest jejich památce a všemu, co pro chovatelství a náš spolek udělali.

Nejlepší mladá chovatelka králíků v ČR

Těžko se nám hledají noví chovatelé a už vůbec těžko mladí. Prozatím máme mezi námi jen jednu mladou chovatelku, a to Věrku Dobešovou, která nás i obec svými znalostmi a zvířaty reprezentuje na výbornou. Věrka se stala oficiální členkou spolku v roce 2019, kdy začala s chovem králíků plemene dailenár od pana Františka Stávka, který ji v chovatelství hodně podporoval. Tentýž rok si poprvé vyzkoušela i okresní kolo Soutěže mladých chovatelů v Kyjově, kde se svými znalostmi v odbornosti králíků zaválela a čekal ji postup do celostátního kola Soutěže mladých chovatelů konaného v Přerově, kde se umístila na krásném 8. místě.

Po covidové pauze se v roce 2022 naše mladá chovatelka opět účastnila okresního kola, ze kterého opět postoupila do kola celostátního konaného v Jihlavě, kde se umístila na 1. místě v odbornosti králíků a domů si tak odvážela pohár vítěze. Co se celkového počtu týče, **byla nejlepší ze všech soutěžících z celé České republiky**. Letos měla, jakožto vítězka, postup do CK SMCH jistý, a tak jela obhajovat titul vítězky do Olomouce, kde opět zabodovala a mohli jsme slavit. Po druhé v řadě si domů odvážela titul nejlepší mladé chovatelky v odbornosti králíci. Věrka má v sobě ducha vítěze a jde si pilně za tím. Se svými vědomostmi by strčila do kapsy leckterého z chovatelů. CK SMCH se skládá ze 30 teoretických otázek, 30 poznávaček plemen, vypracované práce o svém chovu a následné obhajoby.

Ale abychom nemluvili jen o teoretických znalostech, musíme zmínit i úspěchy naší mladé chovatelky na výstavách. Za svou krátkou chovatelskou éru se Věrka může pyšnit spoustou čestných cen, které na výstavách na své králíky získala. Dále taky pohár za nejlepší kolekci, nejlepší samičku a nejlepšího samce. Přejeme jí, aby jí tento elán vydržel i do dalších let a děkujeme za vzornou reprezentaci.

Trošku z historie naší ZO ČSCH

ZO byla založena 30. března 1940. Ale až zavedením členské matriky vznikla v roce 1941. V roce 2020 jsme oslavili 80. výročí. Činnost spolku chovatelů, jak zněl tehdy oficiální název, se od začátku velmi aktivně vyvíjela. Zvířata i chovatelé z Rohatce se brzy začali prosazovat i v širokém okolí a v celé Jihomoravské župě. Organizace měla v té době 14 členů. Postupně se počet zvyšoval, hlásili se k nám členové z Hodonína, Ratíškovice, Petrova a Sudoměřic. Naši chovatelé se mimo výstav zúčastnili i jiných chovatelských akcí. Někteří starší chovatelé si vzpomenu, že první burzy se konaly u př. pana Jana Krásného, kam přijížděli chovatelé ze širokého okolí, a i ze Slovenska vyměnit a nakoupit si oblíbená zví-

řata. Za dobu 83 let se vyměnilo mnoho členů organizace a také předsedů, kteří ji zatím zdárně vedou. Byli to zakládající předseda př. Jan Krásný, dále Horák Karel, Matějka Ladislav, Slováček Jan, Kopřiva Antonín, Opavský Josef (starší), Pergl Josef, Stávek František, Rybecký František, Tomšej Jan, Hrabovský Rudolf, Nezval Leoš, Soldán Luděk, Vítek Miroslav až po dnešního nově zvoleného předsedu př. Opavského Josefa. Někteří již nejsou mezi námi, a proto jim patří naše vzpomínka.

Činnost organizace od roku 1954 začala pomalu stagnovat a až v roce 1961 volbou nového předsedy př. Josefa Opavského (starší-

ho) a jednatele př. Leoše Nezvala znovu nabrala nový elán a pustila se do práce. V krátkém čase se přidali noví členové, a hlavně dřívější mladí chovatelé jako př. Hrabovský, Škromach, Tomšej Jan, Rybecký František a další. Počet se v tu dobu pohyboval od 30 až do 50 členů, kéž by tento počet byl i v dnešní době.

První výstava se konala 12. - 13. února 1943 v pohostinství U Rosíků. Bylo vystaveno 96 králíků bez ocenění a část bez tetování. Další výstava se uskutečnila až v roce 1964 ve dvoře pohostinství U Jiříčků. Bylo vystaveno 50 okrasných holubů, 50 poštovních holubů, 20 králíků a 5 voliér drůbeže. Ocenění tehdy provedl jeden posuzovatel, a to pan František Rudický z Hodonína. V roce 1965 jsme na naší výstavě již měli katalogy přímo s oceněním zvířat. Na tu dobu to pro nás byl pokrok. Další výstavy se konaly tam, kde se dalo. Poté jsme dostali od Místního národního výboru do pronájmu stávající pozemek s rodinným domkem a díky tehdejšímu předsedovi panu Františku Hruškovi jsme ho nakonec získali do vlastnictví za symbolickou cenu. Starou budovu jsme upravili, abychom tam mohli konat schůze, uskladnit klece a krmivo, které se tehdy ještě dostávalo pro zvířata. A taky se musela postavit nová zídka okolo areálu a pořídit nová vrata. V roce 1992 bylo rozhodnuto starou budovu zbourat a vystavět svépomocí členské základny budovu novou, což se podařilo. Rovněž nám pomohl již obecní úřad, za což děkujeme.

Naši členové se pravidelně zúčastňovali a dodnes účastní chovatelských výstav ať už místních, okresních, národních nebo evropských. Dokazují, že zvířata naší základní organizace jsou na vysokém stupni kvality, když získávají všude čestné ceny a poháry vítězů. Jenom malý výčet úspěchů: př. Škromach na činčilu malou

šampion na Evropské výstavě v Holandsku, Lipsku a Budapešti. Na Evropské výstavě v Brně obdrželi na králíky čestné ceny př. Opavský, Vlasák a Škromach. I naši holubáři se mají čím pochlubit. Na moravské bagdety získal př. Opavský šampiona v Budapešti, také vystavoval v Jugoslávii, na evropské výstavě v Brně získal čestnou cenu. Přítel Nezval vystavoval své koburské skřivany v Jugoslávii, Německu, Maďarsku. Na evropské výstavě v Brně obdržel evropského šampiona. A mohli bychom pokračovat...

V současné době je v naší ZO organizováno 22 členů, z toho jsou dva mladí chovatelé. A na závěr-nic nebrání všem příznivcům chovatelství v tom, aby se přišli k nám na naši práci osobně podívat. Každým rokem koncem měsíce září pořádáme v našem areálu místní výstavu. Jste srdečně zváni.

Petr Předinský, Patrik Kmenta

Obor exotického ptactva

Chovatelé exotického ptactva jsou součástí jednoho z několika oborů Českého svazu chovatelů Rohatec již od samého počátku založení svazu. Tito chovatelé se zabývají chovem okrasného a exotického ptactva, kam patří hlavně chov australských, afrických, asijských a jihoamerických papoušků. Dále chovají např. zebříčky, kanáry a jiné druhy. V posledních letech se daří odchovávat papoušky žako, ary, kakadu, a to chovatelům Patriku Kmentovi a Zdeňku Homolovi. Dalšími z našimi členy chovaných druhů exotického ptactva jsou alexandři malí a velcí, rosely, rosely penantové, amazoni modročelí, ara-ararauna, andulky, žací, kakadu a papoušci královští. U všech

jmenovaných druhů se v loňském roce podařilo dosáhnout také výborných odchovů. Z drobných druhů to jsou zebříčky, holubi zelenokřídlí a holubi paví. Bohužel, při okresním svazu, ke kterému rohatecký svaz patří, byl před několika lety zrušen obor chovu exotického ptactva, a tudíž nejsou pořádány soutěžní výstavy, a tak se našimi chovatelskými úspěchy nemáme kde pochlubit. V menším rozsahu své papoušky vystavujeme jen v rámci místních výstav. Rovněž ale musíme konstatovat, že naše členská základna stále stagnuje a nedaří se získávat nové, hlavně mladé členy, což je nám velmi líto. Je to možná i tím, že chov exotického ptactva je velmi náročný jak na čas, tak i na finance. Tato náročnost

je ale vyvážena například tehdy, když se daří odchovávat mladé anebo tím, že naučíme zvláště papoušky žako mluvit.

Zdeňk Homola

Na návštěvě u Vlachových

Když se potkají dva lidé s láskou ke koním, nemůže to dopadnout ani jinak. Manželé Vlachovi začali v roce 1995 v Rohatci svůj soukromý chov koní. Předtím pracovali u Jihomoravských státních lesů ve středisku chovu koní na Rudníku. Nejprve to byla hříbata od jednoho do dvou let. Ta se pak učila na Rudníku tahat. Hříbata primárně sloužila na těžbu do lesa. Jsou místa v lese, kam se ani dnes technika nedostane. Někdo s koňmi zase jen oře na svém hospodářství.

Se svými hříbaty jezdí Vlachovi léta na přehlídky. Krajská je každý rok v Olomouci. Ta je zároveň i předvýběrem na celostátní přehlídku do Pardubic. Získali tam již spoustu ocenění, jak je možné vidět i na fotografii. Dvakrát měli nejlepší tříletou klisnu a vedle medailí šampiónů a vítězů jsou mnohé další.

Plemeno, které chovají, se jmenuje českomoravský belgický kůň. Koňských plemen je na světě okolo 300 druhů. Kůň vidí v úhlu 350° a nevidí červenou barvu. Místo

ni je tam pro něj hnědá či béžově šedá. Koně se krmí hlavně ovsem a senem, ale dostávají taky chléb nebo jablka. Neměli by jíst větší množství ovoce s peckami, ale třeba ani brambory nebo květák se zelím. Zajímavostí je, že na rozdíl od člověka kůň nemůže zvracet.

Zvířata se musejí pravidelně očkovat proti chřipce a tetanu. Odčervovat a vyšetřuje se jim krev. Každé tři měsíce se vystrouhají kopyta. Celou dobu to dělal pan Vlach sám, ale od loňska k nim už jezdí kovář. Aktuálně mají šest koní. Seno si připravuje rodina sama. Jejich čtyři synové jim s prací u koní pomáhají a vždy zaskočí, když je potřeba.

A jak je to s věkem u koní? Poník se dožije 30 až 35 let. Kůň, který tvrdě pracuje 15 až 20 let. Je to však individuální. Podle toho, jak se mu daří a jestli nemá třeba nějaké zranění z lesa a podobně. Nejstarší kůň se v Anglii dožil 62 let, a to je rekord.

Vlachovi dělali taky Hubertovy jízdy. Ty už ale skončily. V době covidu se shromažďovat nesmělo a po covidu někteří nebyli naočkovaní nebo neměli naočkované ani koně, což by byl problém. Tak už nepokračovali. Zorganizovali celkem 19 ročníků těchto jízd. Jezdilo se i s vozy a zakončení bylo vždy někde na louce. Tam byly nainstalovány překážky, a kdo utrhl liščí ocas jako první, ten vyhrál. Sešlo se tam i patnáct koní pod sedlem a s vozem, přišlo také hodně známých a kamarádů.

Koně, které jsou v domácím prostředí, se chovají standardně. Když se ale ocitnou na soutěžním místě, stává se, že najednou sami začnou hrát roli účastníka soutěže se vším všudy včetně vzpřímeného postoje. Je třeba si přiznat, že člověk se nechová jinak. Jen v té vznešenosti a majestátnosti za těmito ušlechtilými tvory docela pokulháváme.

Stanislav Zela

Ušlechtilý chov poštovních holubů

Chov poštovních i okrasných holubů býval v naší obci dlouholetou tradicí. Skupina chovatelů bývala organizována ve svazu chovatelů drobného zvířectva. Mezi nejlepší v minulosti patřival pan František Solařík, nebo v poslední době nedávno zemřelý Jan Ůprka z Kolonie. Organizovaná skupina holubářů před mnoha lety zanikla. V současnosti naši obec a zejména Hodonínsko reprezentuje zkušený chovatel poštovních holubů s dlouholetou tradicí pan Jaroslav Strnad z Rohatce Kolonie. Jeho chov a úspěchy jsou nejen oblastní a celostátní, ale zvláště evropské. Zájmy pak v jiných oborech široké.

O chov holubů se zajímal již v dětství a pak v době studií na strážnickém gymnáziu. Zkušenosti získával návštěvami u chovatelů v okolí, ve Strážnici, Petrově i v Rohatci. Po vojenské základní službě v roce 1968 působil u celní správy v Českých Velenicích. Zde začínal naplno závodit s poštovními holubami. Počátek nebyl lehký v silné konkurenci oblastního sdružení České Budějovice. Úspěchy se však dostavily až později. V této organizaci bylo několik zkušených chovatelů, kteří mu zprostředkovali návštěvu chovatelských zařízení v tehdejší Československu. Nemohl však navštívit chovatele v zahraničí, o kterých slyšel z vyprávění přítele MUDr. Vráblíka. První cesta do Belgie, kolébky chovu poštovních holubů, se mu podařila teprve v roce 1990. Z Českých Velenic se musel však stěhovat do Pelhřimova, a to znamenalo vždy nový těžký začátek.

V roce 1983 se tedy vrátil na rodnou Moravu do Rohatce-Kolonie. V rodinném domku si vybudoval moderní chovatelský areál, který každoročně navštěvují chovatelé z Česka i zahraničí. Ve svém domku v chovatelském pokoji je řada ocenění, diplomů i fotografií jeho přátel z Česka i zahraničí, zejména Belgie a Nizozemska, ale i fotografie úspěšných holubů z jeho chovu. Do současnosti navštívil 66 chovatelů v Belgii, 32 v Nizozemí a další v Německu, Polsku, Rakousku a Slovensku. To vše mu dalo ohromné zkušenosti i znalosti potřebné pro svoji činnost.

Poštovní holubi z jeho chovu soutěží na všech tratích od 100 do 1000 km. Největší chovatelský úspěch byla reprezentace jeho závodníka číslo kroužku CZ 2013-0169-1444 jménem „Pilot“ na světové olympiádě poštovních holubů v Bruselu roku 2017. Jeho původ je z holubů belgického šampiona Michela van Linta. Tento borec získal například 1. cenu na okrese Hodonín ze závodu Ostende-Knoke (start v 7:00 vzdušnou čarou 1026 km!) a byl konstatován v 19:16,57 hod. To vše dokazuje, že pan Strnad má ve svém chovu opravdové borce. Chov poštovních holubů je náročný koníček. Ráno se pouští k proletu, asi po hodině musejí na povel píšťalky dolů do holubníku, kde po čištění je připraveno krmení.

1x až 2x týdně je vyváží k proletu až do Klobouků u Brna (cca 30 km) na zalétané místo. Náročná je i pečlivá údržba zařízení holubníků, krmení, kontakt s holubami atd. atd. Vše vyžaduje pečlivost a obětavost, která v poslední době u mladých chovatelů ubývá. Náročné jsou náklady finanční na krmivo, léky, vitamíny, grity apod. Složitá je i příprava zařízení, které usnadňuje průběh soutěžení bez možnosti podvodů. V dnešní moderní době se konstatují holubi pomocí elektronického systému např. Bricon.

Belgický nasazovací systém na přesný elektronický záznam doletu poštovních holubů „Bricon“ - nasazovací jednotka (matka), hodiny Bricon - Spedy, anténa (pocha) pod přistávací desku na vletu, atomový čas, transformátor a propojovací kabel.

Holubi mají na jedné noze rodový kroužek a na druhé před závodů čip. Toto zařízení usnadňuje samo konstatování na přistávací desce vletu do holubníku, pod kterou je snímací anténa. Při svých cestách importoval pan Strnad mnoho holubů od chovatelů z různých jmen, ušlechtilých ras, kteří se více či méně osvědčili v jeho chovu.

Pan Strnad vystupoval i jako licitátor. Zkušenosti v tomto oboru získal při návštěvách dražeb koní v hřebčíně v Napajedlích. Scházelo se tam mimo milovníků koní i hodně chovatelů holubů (ředitelem hřebčína byl ing. Hlačík, známý odborník v chovu koní a poštovních holubů). To vše bylo pro pana Strnada inspirací. Řídil po čase různé aukce holubů přivezených od významných chovatelů z Česka, Slovenska, Belgie, Nizozemí a Německa, a to nejen u nás na výstavách a samostatných akcích, ale i v zahraničí. V posledních letech byl zván také na aukce vzorků špičkových archivních vín v obcích Petrov a Mutěnice u příležitosti vinobraní. Výtěžky z těchto aukcí šly na pomoc dětem v mateřských školách (dražby viz. www.foto-holub.webnode.cz (video)).

Své bohaté zkušenosti z cest po Belgii shrnul do amatérské brožury pod názvem Křížem krážem Belgií. Publikuje v několika odborných časopisech.

V současnosti je stále významným a zkušeným chovatelem se znalostmi nejen v Česku, ale i v několika zemích Evropy. Reprezentuje tak oblast Hodonínska a svou obec Rohatec. V letošním roce překonal již 55 let své úspěšné činnosti a stále říká, že chov poštovních holubů je virus, na který není vakcína!

Zdeněk Bíza

Chovatelská stanice Dominus Moravia

- Labradorský retrívr

Labradorský retrívr je plemeno psů původem z Newfoundlandu, kde byli jeho předci používáni rybáři k donášení ryb a postřelených mořských ptáků z vody. Jejich vynikající schopnost aportování zaujala anglické lovce, kteří je přivezli do Velké Británie a zde labradora také vyšlechtili. Patří do skupiny retrívrů (přinašečů).

Labradoři mají většinou mohutnou stavbu těla – silný a hluboký hrudník a širokou lebku. Je u nich jasně patrný pohlavní dimorfismus ve stavbě těla. Feny bývají menší i méně mohutné, někdy dokonce štíhlé. S přibývajícím věkem tloustnou.

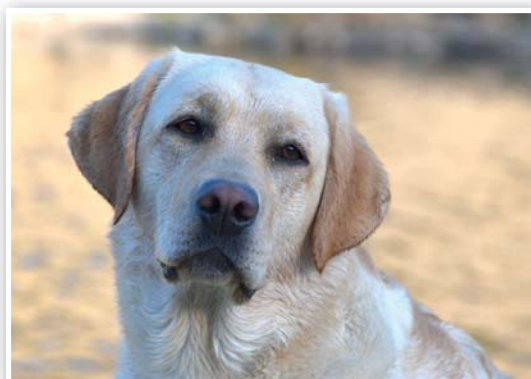
Labradorský retrívr má velmi milou a přátelskou povahu, je bystrý a oddaný svému pánovi. Velice dobře se cvičí, rád pracuje a plní povely s velkou radostí. Jeho další předností je výborný čich, skvělé plavecké schopnosti a patří mezi vášnivé jedlíky (proto je nutné hlídat denní příjem krmiva). Je to vyloženě vodní pes, milovník všech kaluží, rybníků a potůčků. Má blány mezi prsty. Je to také vynikající aportér. Tato rasa byla původně vyšlechtěna k přinášení zastřelených kachen či zajíců při lovu. V současnosti se využívá spíše jako pes společenský, canisterapeutický či slepecký. Je to právě díky snadnosti jeho výcviku.

Labrador je velice přizpůsobivý pes, ale stejně jako většina ostatních potřebuje hodně pohybu. Je možné ho chovat v bytě,

zvykne si rychle a bez problémů, je třeba s ním však chodit často ven. Miluje volnost, nejraději má běhání po lese. Labrador je neuvěřitelně veselý a chápavý pes. Rychle se učí a rád plní úkoly, které mu dáváte.

Přestože již z popisu plemene vidíte, že se jedná opravdu o skvělé psy, chovatelské ambice nebyly z počátku naším cílem. První fenku jsme si pořídili v roce 2008 pouze jako domácího společníka. Pro toto plemeno jsme se rozhodli vzhledem k jeho povahovým rysům a v neposlední řadě i s přihlédnutím k jeho líbivému exteriéru loveckého psa.

S první fenkou Aishenkou jsme postupně absolvovali několik výstav a zkoušek. A to nejen základní OVVR (ověření vlohových vlastností retrívrů), ale i zkoušky potřebné pro loveckou upotřebitelnost psa – podzimní zkoušky (PZ), lesní zkoušky (LZ), zkoušky z vodní práce (VP) a všestranné zkoušky (VZ). Díky skvělým výsledkům jsme se rozhodli fenku uchovnit a zkusit první štěňátka. Jelikož jsme v té době neměli ještě schválený mezinárodně chráněný název chovatelské stanice, který musí být schválen Mezinárodním registrem CHS FCI v Belgii, tak náš první vrh je zapsán v Plemenné knize pod názvem domovské CHS matky vrhu.

Z prvního vrhu jsme si nechali doma další fenečku Maju, a tím začala další etapa našeho chovatelství. Následoval sled návštěv výstav, zkoušek a absolvování zdravotních testů nutných k uchovnění, a to postupně u všech našich fenek. Naše feny dosáhly na několik titulů jak na výstavním poli (Šampion ČR, čekatelství Šampiona ČR a Rakouska, Klubový vítěz Slovenského retriever klubu), tak na tom pracovním (čekatelství Šampionátu práce). Někteří z našich odchovanců jsou pravidelně využíváni i v myslivecké praxi, ač stále mnoho myslivců na toto plemeno hledí s despektem, tak při práci na hluboké vodě jsou nepřekonatelní! V současné době máme doma vrh M, ve kterém jsou tři žluté fenečky. Naše rohatecká chovatelská stanice nám přináší nejen práci, ale také velkou radost s každým novým pejskem a spoustu zážitků.

Irena Janotová, CHS Dominus Moravia

Školství

Dýňování ve školní družině

Byla středa 27. září, krásné slunečné odpoledne a v naší základní škole proběhla už tradiční akce Dýňování. Na této akci se vždy scházíme s dětmi i jejich rodiči a společně v prostorách školní družiny vyřezáváme a zdobíme dýně.

Nejedná se o klasickou oslavu Halloweenu, ale o loučení s létem a vítání nadcházejících podzimních dnů, k čemuž krásné barevné dýně nepochybně patří. Děti i rodiče si tuto akci Dlabání dýní užili. Atmosféra byla velmi přátelská a uvolněná, tvoření se dětem i rodičům velmi dařilo. Děti si dýně nazdobily přírodninami, šiškami a šípky, mašlemi, ale někdo i kloboukem a brýlemi. Každá dýně ale byla něčím originální.

Všechny vyrobené dýně byly vystaveny na schodišti před školou, kde si je mohli kolemjdoucí prohlédnout zblízka. Doufáme, že i příští rok akce proběhne za velké účasti a že počasí nadále zůstane naším věrným kamarádem, který nám, stejně jako letos, pošle množství sluníčka a dobré nálady.

Děkujeme rodičům za pomoc a dětem za jejich nadšení při tvoření.

Vychovatelky ŠD

Léto

Julie Bravencová (9. třída)

V létě se na slunci opaluji
a přitom okolí pozoruji,
žádná škola ani vstávání,
letní počasí špatným myšlenkám zabrání.

Sluníčko krásně hřeje,
na ložce dávám pozor na peřeje,
žádný spěch a nervy, vše je na pohodu.
A proč? Protože je léto, a to je jeden z důvodů.

Léto vždy uteče jako voda
a většině mládeže tím skončí svoboda.
V Rohatci se léto končí hodováním,
s chasou to zakončíme pod zeleným tancováním.

Září klepe na dveře, hurá děti těšte se!

V průběhu uzavření mateřské školy se prováděly dodatečné zednické a malířské práce, také proběhla rekonstrukce celé střechy budovy. Poslední srpnový týden se zaměstnankyně mateřské školy začínaly netrpělivě připravovat na milé přivítání našich malých žáčků. Paní učitelky a naše tety připravovaly pro děti útulnou, čistou, krásnou a veselou školičku. Vypadalo to zde jako v mraveništi, každý měl plné ruce práce a z celého srdce se snažil o zvelebení a zútulnění prostředí, i pan školník byl na roztrhání. Dezinfikují se hračky a všechny prostory, přidělují se značky dětí, strouhají pastelky. Vše, aby bylo v pořádku a na svém místě. Také velmi záleží na vkusném a poutavém zkrášlení prostředí. Jako každý školní rok máme připravenou i spoustu akcí obohacujících naši vzdělávací nabídku. Již počátkem září proběhla v součinnosti se ZŠ náborová akce Slavoj Rohatec, následně v říjnu nás navštíví veselá divadelní představení a hudební program „Zpívání s pohádkou.“ Důležité je, aby se ve školce všem líbilo a byli spokojeni, především naše děti.

Kolektiv učitelek mateřské školy

Návštěva Ptačího parku aneb Vodníci a Ptáčníci

Dne 22. června 2023 se žáci 8. třídy vydali na půlhodinovou cestu autobusem do Dubňan. V plánu byla návštěva Ptačího parku Kosteliska.

Začátek byl trochu bojový, protože nikdo přesně nevěděl, kde mají vědci postavenou svou maringotku. No, byl to

celkem oříšek to najít. Dvakrát jsme se vraceli, a když už nám došly nervy, zeptali jsme se moc milé a hodné paní. Ta nám poradila a konečně jsme našli tu správnou cestu. S úspěchem jsme oslavili to, že jsme konečně na místě, kde nás přivítali moc příjemní pánové. Abychom dávali pozor,

dovolili nám desetiminutovou pauzu na svačinu, odpočinek a pití.

První část programu bylo představení čerstvě chycených ptáků a jejich kroužkování. No, nakonec jsme všichni byli rádi, že je pustili. Bylo to moc poučné a zajímavé vidět živé ptáky a sáhnout si na ně. Také

nám ukázali síť, do které se ptáčky chytají, i látkové sáčky, do kterých je po odchytu dávají.

Jako druhá část programu byl průzkum tůň. Dali nám náčiní, pomocí kterého se prozkoumává voda. Řekli nám, že tůň je stará jen pět měsíců, a i tak tam byla spousta pulců a jiných živočichů. Dozvěděli jsme se něco o tůních a rybnících a samozřejmě také o už zmíněných živočiších. Měli jsme štěstí, protože jsme viděli i krtonožku.

A to bylo tak vše z této části. Teď se dostáváme pro nás do té nejvíce zajímavé oblasti programu a tím bylo to, že někdo si zahrál na ornitology a někdo na hydrobiology.

Ornitologové dostali dalekohledy, seznam, kam zapisovali ptáky, které viděli, když chodili po okolí a také Klíč – přehled ptáků, protože nemůžeme přece znát

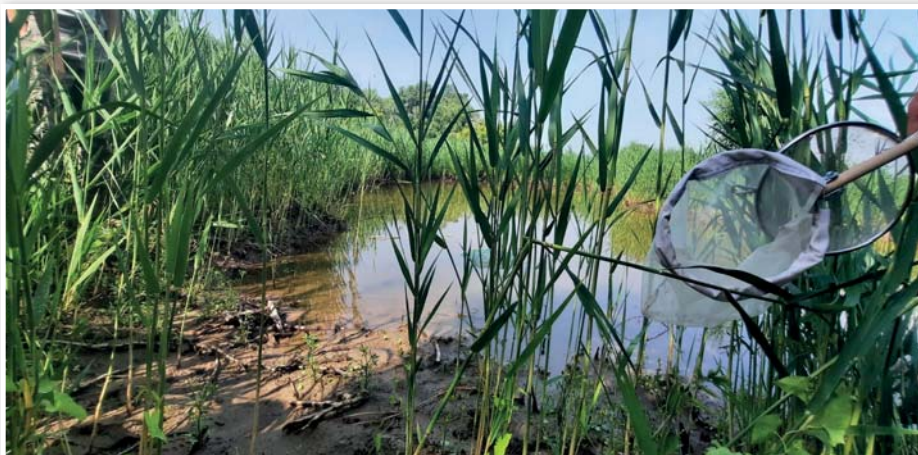
všechny. No a hydrobiologové dostali také nějaké úkoly, sítko, a spoustu dalších věcí, aby mohli v rybníce něco vylovit a určit. Celkově jsme na to měli 50 minut.

Řekla bych, že si to všichni moc užili. Potom jsme si navzájem řekli, co jsme měli

za úkoly a taky co jsme viděli a ulovili.

No, a to bylo už vše z našeho programu. Pánům jsme poděkovali a slíbili, že je příští rok zase navštívíme. No a pak jen cesta autobusem domů.

Lenka Hlucháňová, žákyně ZŠ Rohatec

Turnaj v miniházené Hodonín

Rostou mezi děvčaty naší obce nové naděje pro oblíbený sport, jakým je házená? Za účelem hledání nových talentů se 20. září konal turnaj v miniházené ve sportovní hale v Hodoníně. Turnaj byl přednostně určen pro mladší žákyně, z naší školy se zúčastnilo 9 dívek z třetí třídy a 7 dívek z druhé třídy. Pouhý jeden den před zápasem se holky seznámily s pravidly házené, hru si vyzkoušely. Na turnaj odjížděly hráčky s očekáváním a správným sportovním nasazením. Během středečního dopoledne odehrály neuvěřitelných 6 zápasů proti základním školám z Hodonína. Za vynikající výkony si zaslouží všechny naše hráčky velkou pochvalu, jelikož se v jediném zápase nevzdávaly, bojovaly do posledních sil. Třeba se některá z dívek rozhodne tomuto sportu v budoucnu věnovat.

Zdeňka Tománková, učitelka ZŠ Rohatec

Sběr papíru

Tak jako v předešlých letech i letos se žáci naší školy ve spolupráci s Obecním úřadem pouští do sběru starého papíru. Snaží se tak ulehčit naší planetě a pomoci tak dobré věci – přispět k využití odpadu jako druhotné suroviny.

Za vynaložené úsilí všichni žáci dostanou na začátku školního roku zdarma balík sešitů do všech předmětů na celý školní rok.

Děkujeme všem, kteří sběrem papíru školu podpoří. Rovněž děkujeme, že papír třídíte svědomitě a nepřimícháváte nic, co

by s papírem nesouviselo. Takže papír do papíru, plasty do plastů, železo do železa.

Sběr papíru probíhá čtyřikrát během školního roku v daných termínech. Tyto najdete na webových stránkách naší školy.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Hola, hola, školka volá!

Ani jsme si nestačili užít léto a podzim klepal pomalu na dveře. V pondělí 4. září se začaly děti scházet v naší mateřské škole. Na nejmladší dětičky čekaly paní učitelky ze třídy Motýlků s úsměvem a velkým pochopením, když se začaly objevovat první slzičky. Jejich adaptace probíhala velmi dobře a již nyní je můžete potkat s úsměvy na tvářích, jak moc se těší na pobyt na zahradě naší mateřské školy. V tomto školním roce se nám sešel opět velký počet předškoláků, a proto jsou rozděleni do dvou tříd, třída Berušek a Broučků.

První velkou akcí naší školky byla brigáda pro rodiče a paní učitelky. Hlavním úkolem bylo dát zahrady do pořádku před přicházející zimou. Sešli jsme se opravdu v hojném počtu. Tatínci se pustili do rytí záhonků pro pěstování plodin a pískovišť a maminky nám krásně vyčistily všechny záhonky s bylinkami od nevídaného plevelu. Velké poděkování patří rodině Kurzerové, která na

našich zahradách trávila oba dny brigády, rodině Vybíhalové, paní Němcové, Najgebaurové, Kadlčkové, Mašinové, Patákové a paní Veselské. Dále panu Kubešovi, Vondrovi a Pavelkovi. Nesmírně si vašeho zapojení vážíme a děkujeme za pomoc, díky které jste nám zvelebili pobyt na našich zahradách. Nezahálely ani paní učitelky a naše „tety“, které se s vervou pustily také do práce: Bc. Nicole Smejkalová, Deana Dekarová, Alena Okáníková, Alena Hlaváčová, Alena Jarošová a Pavlína Škromachová.

A co naše děti ještě čeká a nemine v podzimních měsících? Určitě se brzy vypravíme na nějakou EKO vycházku po okolí Rohatce, navštíví nás divadelní představení s krásnou pohádkou a plno zábavných činností pro děti v jejich třídách.

Za celý kolektiv mateřské školy přejeme krásný podzim a těšíme se na setkání s vámi při nejbližších akcích naší školky.

MŠ

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Zemřela malířka a manželka slavného undergroundového básníka Juliana Jirousova. Tato 79letá signatářka Charty 77 se ve své tvorbě zaměřovala na křesťanskou tematiku. Ovlivnily ji byzantské emaily. Její obrázky lze stále ještě koupit natištěné na hliníkovém plechu, i když se velmi rychle vyprodávají. Tato skromná a citlivá žena ze Staré Říše byla dcerou akademického malíře Otto Stritzka. Její matka byla taky malířka a zároveň dcera vydavatele Josefa Floriana. Takže Julianě sudičky vedle krásného jména naložily uměleckou dráhu už v kolébce.

Osmdesátiletí Rolling Stones chystají nové album a další turné. Po neuvěřitelné šedesátileté kariéře se dá říci, že se u nich v kapele odchází úmrtím na stáří. Na dálku se omlouvám Charliemu Wattsovi. Na nové desce Hackney Diamonds se objeví i Lady Gaga. Takže minimálně do devadesátky je jim potřeba popřát dost elánu (neplést si s bratislavskou skupinou, která hraje popovější žánr).

HR Giger vystavuje svou Metamorphosis v Alšově galerii v Hluboké nad Vltavou a tuto výstavu si můžeme vychutnat ještě do 19. listopadu. Kafkova proměna a Meyrinkova mystika mu byly inspirací v jeho zajímavém životě. Jestli vám budou jeho věci nějak povědomé, může to být tím, že Giger navrhl režisérovi Ridley Scottovi vetřelce, za kterého pro vizuální efekty dostal Oscara. V roce, kdy byl zastřelen John Lennon a my víme, že to byl rok 1980.

Již dlouho jsem nečetl, jestli vůbec, tak poutavou cestopisnou knihu Františka Kožíka s názvem Bretaň dcera oceánu. Kniha vyšla už v roce 1973, ale je stále nadčasově poetická. Poutavá, detailní a pro milovníky bretaňského drsného pobřeží k zamilování hodná. V úvodu si autor půjčil citát Juliuse Zeyera z roku 1889: „Žiju jako ve snu, něco tak krásného jako Bretaň si nikdo nemůže myslit, kdo tu zemi druidů adubů, korigánů a menhirů vlastníma očima nespatriřl“.

Slavíme 100. výročí narození spisovatele a podivína Ladislava Fuksa. Režisér Juraj Herz, který podle něj natočil legendárního Spalovače mrtvol, popisoval návštěvu jeho bytu. Hororově teskný a všemu známému vymykající se prostor nebyl moc odlišný od jeho života a tvorby zároveň. Fuks jako homosexuál a Žid zároveň, měl od vesmíru namíchaný přímo ďábelský životní koktejl.

Zvláště když svůj život prožijete v nacistickém a posléze socialistickém režimu. Ve čtyřicátém druhém roce byl totálně nasazen v Hodoníně na statku.

Režisérka Darja Kaščejevová zvítězila v Torontu se svým krátkým filmem Elektra. Tato posluchačka pražské FAMU již v minulosti získala více cen a byla i nominována na Oscara. Je potřeba jí popřát hodně úspěchů i v další její tvorbě.

Taky nás opustila zpěvačka Ivonne Přenosilová. Nevím o jiné naší zpěvačce s titulem baronka. V německé emigraci se taky nějakou dobu živila jako letuška u British Airways a redaktorka rádia Svobodná Evropa. Její Boty proti lásce už nikdy neuslyšíme naživo.

Režisérka Agnieszka Hollandová se v mateřském Polsku dostala do nemilosti díky svému novému filmu Hranice. V Benátkách za něj získala Zvláštní cenu poroty a ve své rodné zemi si musela najmout ochranku, aby jí neublížili. A to většinou příznivci vládní strany jménem Právo a spravedlnost. Jak trefné.

Nový český sci-fi film Bod obnovy už běží v našich kinech. V době psaní těchto řádků jsem neměl ještě tu čest, ale brzo se tak stane. Technologické zajištění budoucího života je tematicky atraktivní stejně tak jako prodlužování vlastního života. Jeho český vědecko-fantastický model kopíruje v úspěchu o mnoho starší Ikarii XB 1 z roku 1963. Období mezi tím se celá naše sci-fi

scéna na filmovém plátně nacházela docela v úpadku.

Hrad Windsor vystavuje ve Velké Británii nově objevený obraz barokní malířky Artemisie Gentileschi. Jmenuje se Susanna a starší. Byl namalován v roce 1610 a je to olejomalba o rozměru 1,7m x 1,21m. Biblický apokryf o krásné Zuzaně, manželce Joachima, se nikdy neomrzí. Ani jeho ztvárnění štětcem vedeným ženskou rukou.

Nobelovu cenu za literaturu dostal norský dramatik Jon Fosse. Za inovativní hry a prózu, které dávají hlas nevyslovitelnému. To je uvedeno u jeho udělené ceny.

Nástupce Henrika Ibsena už vyšel i u nás a pro četbu jeho knih je ocenění norské královské rodiny tím nejlepším lákadlem.

Nový film Citlivý člověk od Tomáše Kleina, který právě vstupuje do kin, měl premiéru na festivalu v Karlových Varech. Zfilmovaný román Jáchyma Topola asi není pro každého. Otázkou je nakolik jsme po mohutném masírování hollywoodskou produkcí připraveni vidět taky náročnější film. Román dostal mnohá ocenění jako Státní cenu za literaturu nebo později jako audiokniha roku či druhé místo v anketě Lido-vých novin Kniha roku. Zaujal i jistého našeho bývalého politika. Snažil se úspěšného literáta neúspěšně dehonestovat. Jestli nevíte, o koho se jedná, tak je to ten, který udělal sobě a naší zemi ostudu krádeží chilského psacího pera.

Stanislav Zela

Ohlédnutí za výstavou Stanislava Zely

Prolínání, takový byl název výstavy, která byla v srpnu otevřena slavnostní vernisáží. V úvodu promluvil fotograf a pedagog MgA. Vladimír Židlický, osobnost inscenované fotografie, kterého můžeme blíže znát například jako autora knih „Kroje na Podluží a Hodonínsku“ nebo „Lidové kroje na Hodonínsku.“

Stanislav Zela měl už od dětství touhu cestovat a toulat se, létat ke hvězdám a modlit se, plnit si své sny, odcházet a zase se vracet, opouštět své tělo a navracet se zpět. Na svých mnohých cestách do neznáma zachycuje na fotoaparát vše krásné, zajímavé a neznámé. Vše, co život nabízí a přináší.

Návštěvníci, kteří na výstavu zavítali, si mohli, mimo jiné, prohlédnout fotoaparáty, mnohdy už historické, nebo na obrazovce zhlédnout prezentaci fotografií. Jednalo se o několik ucelených okruhů z cest po Amazonii, Indii či Ukrajině, doplněných podmanivou hudbou.

Kdo však na výstavě hledal na stěnách typické fotografie, hledal marně. Ty byly tentokrát použity jako výchozí komponent pro výtvarné a vizuální nápady. Ve své tvorbě si totiž Stanislav Zela hraje se světlem, prostorem i časem, různě si pohrává s částmi negativů a detailům připisuje zvláštní důležitost. Ve výsledku

pak vznikne něco nového, něco, co člověka přinutí se u obrazu zastavit a přemýšlet. Právě takové byly vystavované fotografie. Měly svůj příběh i svou duši. Každá dýchala samostatně, aby se ve výsledku všechny propojily. A to všechno proto, že touha a chtění jsou nezlomné, nedají se přemluvit ani ošidit. A to je jediné dobře....

Za Kulturně muzejní komisi M. Hotárková

Muzea a galerie světa

Pinacoteca di Brera v Miláně

Když se vydáte do Milána za kulturou tak máte vystaráno klidně i na několik dní. Začít můžete u milánského dómu. Doporučuji nemít v brašně žádný alkohol, protože vás s ním nepustí. Mě to stálo placatku whisky. Ze střechy jsou krásné výhledy do okolí. Pak projdete známou nákupní galerií a dostanete se ke slavné La Scala. Uvnitř je krásná a impozantní, i když menší, než ji známe z televize. Při mé návštěvě tam nezpívala žádná světová diva, ale na pódiu zrovna vysával neznámý chlapík. Odtud z La Scaly je to už kousek do Pinacoteca di Brera.

Vstupenka se dá koupit i na místě bez předprodeje. V paláci byla v 18. století Akademie umění a v 19. století se tam konaly pravidelné výstavy, a to byl zrod této

úžasné galerie. Tvrdí se, že je tam asi největší expozice italského umění pod jednou střechou. Na celém světě.

Není to jen renesanční umění, které si vás získá ve více než třiceti místnostech. Kdysi klášter plný jezuitů nebo astronomická laboratoř. To jsou palcové zdi plné výtvarného umění, na které je potřeba mít vyhrazený čas na prohlídku.

Mezi mistrovská díla si galerie řadí plátna od Belliniho, Caravaggia, Raphaela, Piera della Francesca, Tintoretta nebo Modiglianiho. V oddělení kresby najdete Leonarda da Vinciho. V knihovně fotografie zase portrét Lumiera od neznámého fotografa a velké množství fotografií nejen italské městské architektury. Snímky Milána nebo Benátek, které jsou tužkou

rozděleny na čtverce. Fotografie evidentně sloužily jako vzor pro malíře.

Napoleon Bonaparte otevíral galerii i díky tomu, že v ní shromáždil uloupené obrazy z celé Itálie. Antonio Canova mu udělal sochu, kde jej ztvárnil jako poloboha a můžete ji vidět na nádvoří. Když vám vyjde čas a podaří se vám v jednom ze čtyřměsíčních cyklů v předstihu koupit vstupenku, navštívte kostel Santa Maria delle Grazie. Mně se to nepodařilo a bylo mně řečeno, že to skupují místní, kteří vědí jak, a pak je s velkým profitem prodávají. A proč? Protože je tam malba z 15. století, která se jmenuje Poslední večeře páně od mistra Leonarda. Takže vzhůru do Milána.

Stanislav Zela

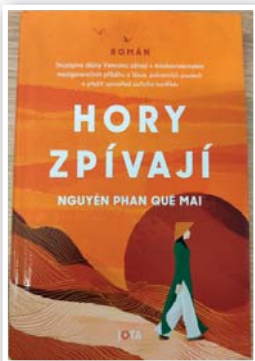

Kukátkem do knihovny

Nové knihy

Nguyen Phan Que Mai – Hory zpívají

Knihy Hory zpívají je příběhem několika generací rodiny Tranovy mapujícím téměř celé jedno století vietnamských dějin – od francouzské koloniální nadvlády přes nástup osvobozenického levicového hnutí Viet Minh, rozdělení země na severní a jižní část, válku ve Vietnamu až po současnost. Pohnuté dějiny země sledujeme očima houževnaté Dieu Lan a její vnučky Huong. Dieu Lan, narozená v roce 1920, přichází v životě téměř o vše – o otce, manžela, bratra i nejstaršího syna. Turbulentní historické změny a nedostatek ale snáší s hrdostí a laskavostí. Jota, 2023.

osm hodin v dešti a mlze a večery trávili v páchnoucím funkčním prádle ve společnosti stejně zavánějících milovníků přírody na chatách s prapodivnými jmény jako Komáří domov, U Ošklivce, Vraní hnízdo nebo Kočičí řiť. Host, 2022.

Klune, TJ – Pod šeptajícími dveřmi

Když si pro Wallace na jeho vlastní pohřeb přijde Smrtka, začne tušit, že je asi přece jenom mrtvý. Jenže Wallace ještě není připravený opustit život, který sotva začal žít. S pomocí převozníka duší Huga začne objevovat věci, které za života propásl... Vtipný, laskavý i strašidelný. Pod šeptajícími dveřmi je však především nádherný milostný příběh o životě stráveném v kanceláři a smrti strávené budováním domova. Fantom Print, 2022.

Kalvo, Are – Hory peklo ráj

Jak se norský komik pokusil stát se milovníkem hor. Are Kalvo vyrostl přímo uprostřed pohlednicové krajiny severozápadního Norska. Do přírody ho to přesto nikdy netáhlo. Ovšem před pár lety mu hory začaly přebírat kamarády, až si jednoho dne uvědomil, že všichni jeho známí mají na sociálních sítích aspoň jednu fotku hor. Začal nad tím přemýšlet. Co na té přírodě všichni mají? Ze zvědavosti se proto vydal do hor zjistit, co žene lidi k tomu, aby se ve volném čase vzdávali městských radovánek, investovali nehorázné peníze do turistického vybavení, trmáceli se

Další nové knihy:

Backman, Fredrik – Muž jménem Ove

Bardug, Leigh – Griša (komplet)

Goffa, Martin – Člověk za oponou

Mertlík, Vladimír – Nevšední rozhovory v Café Signál

Tokarczuk, Olga – Svůj vůz i pluh veď přes kosti mrtvých

...a další

Beseda s V. Petrovičem Genealogie

Ve čtvrtek 14. září proběhla velmi zajímavá přednáška s historikem a genealogem Mgr. Vladimírem Petrovičem, který vystoupil s tématem „Po stopách našich předků“. Na začátku přednášky jsme si prošli základními pojmy, které

se týkají historie a genealogie, ve zkratce jsme nahlédli do historie této disciplíny a na závěr jsme se podívali na zdroje, které nám mohou pomoci při bádání a sepisování našeho rodokmenu. Velkou část přednášky jsme vedli jako jakousi

„debatu“ nad daným tématem, dozvěděli jsme se o dalších pramenech, ze kterých lze čerpat při tvorbě rodokmenů. A také jsme mohli prolistovat krásné objemné genealogické dokumenty, které V. Petrovič vytváří.

Představení Jirky Hadaše Kouzelné hrátky

Deštivo-slunečná neděle 24. září se náramně hodila ke kouzlení! Do rohateckého kulturního domu dorazil kouzelník Jirka Hadaš s Maxipsem Fíkem! Zábavné odpoledne pro děti plné kouzel, pohybu

a zábavy, které si užilo i dospělé občanstvo. Malí kouzelníci byli zapojeni do čarovných hrátek přímo na jevišti, za což si pochopitelně zasloužili odměnu, kterou jim sám velký Fík v packách předával.

I přes menší účast si děti představení náramně užily a určitě je bylo slyšet až na druhý konec obce. Nebo možná i na oba konce. Děkujeme kouzelníkovi Jirkovi i malým kouzelnickým učňům!

Divadelní představení Drazí pozůstalí

Divadelní představení? Ano, ale jedinečně na Kolonce! Středa 6. září. Byl to moc krásný slunečný den. A ještě lépe skončil. Protože v 19:00 hodin začalo skvělé divadelní představení v KD na Kolonii. Kdo hrál? Ochotnický divadelní soubor Pozpátku z Říčan u Brna (ne u Prahy). Co hráli? Autorskou hru Drazí pozůstalí. O co šlo? O komedii...o komedii při čtení poslední vůle. A bylo to představení plné humoru-o charakterech, o tajemstvích, o rodině, o vztazích, o vůli. Děkujeme hercům za dobře strávený střední večer a snad se setkáme příští rok.

Farní okénko

Zprávičky

Dne 28. září oslavil své narozeniny náš duchovní správce otec P. Mgr. Robert Kalbarczyk s.p. Do dalších let mu farníci přejí mnoho sil, pevné zdraví a Boží ochranu na každodenní pouti životem.

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Pro rodiče

Oznamujeme rodičům, že přihlášky do náboženství si můžou stále vyzvednout v kostele nebo ve škole. Dopřejte svým dětem i vzdělávání v otázkách křesťanství. Předmět je vyučován naším duchovním správcem otcem Robertem každé úterý odpoledne ve škole. Hodnocení je součástí školního vysvědčení. Děkujeme ředitelství ZŠ za vzornou spolupráci.

Svatý Mikuláš

Svatý Mikuláš se v našem kostele zastaví 3. prosince po mši svaté.

Citát z Bible

A nad to všechno mějte lásku, která je poutem dokonalosti. (Kolským 3, 14)

Bartolomějské hody

Jak jinak by měla být započata hodová neděle než slavnostní mší svatou? Dívky a chlapci se oblékli do krojů, čímž ještě více zdůraznili kouzlo tohoto dne. Mši svatou celebroidal otec Quirin Braník z litoměřické diecéze. V naší obci jsou hody zasvěceny svatému Bartoloměji, patronu našeho kostela. V seznamu dvanácti apoštolů bývá Bartoloměj vždy jmenován před Matoušem. Působil v královské rodině Šírvánšáhů. Arménský král Polimeus měl dceru, která byla tak zuřivá, že musela být spoutána řetězy. Jakmile o tom uslyšel Bartoloměj, vešel ke králi a slíbil mu, že ve jménu Ježíše Krista jeho dceru uzdraví, jestliže on přijme křesťanskou víru. Král ochotně svolil. Bartoloměj se nad posedlou dívkou pomodlil a zbavil ji zlého ducha. Tento zážrak způsobil veliké podivení a král i celý jeho dvůr i obyvatelé dvanácti měst uvěřili v Ježíše Krista. Tím však Bartoloměj proti sobě popudil pohanské kněze, kteří na něj pošvali králova bratra Astyagese, zarytého pohana, který ho úkladně zajal, uvěznil a krutě mučil. Údajně se tak stalo ve městě Derbent na břehu Kaspického moře. Bartoloměj byl odsouzen k tzv. perskému trestu smrti. To znamenalo, že byl nejprve stažen z kůže a posléze ukřižován hlavou dolů. Někde bývá uváděno jeho stětí, ale odseknutí hlavy ukřižovaným nebylo zvykem.

Z živností je patronem řezníků, koželuhů, zpracovatelů kůže, lovců kožešin, ševců, krejčích, obuvníků, knihvazačů; také pastevců, sedláků, vinařů, pekařů, ob-

chodníků s olejem, sýrem a solí; sádrařů, štukatérů, i horníků. Vyzván je proti kožním chorobám, nervovým a neurologickým chorobám, proti záškubům svalů.

Nechť je nám svatý Bartoloměj oporou v těžkých chvílích a vzorem statečnosti, víry a věrnosti.

Po mši svaté se kněží a pozvaní hosté sešli na naší faře ke slavnostnímu obědu. Proběhl v duchu přátelského setkání, obohacený o zážitky všech zúčastněných. Chtěla bych tímto také poděkovat rodině stárky Magdy Strnadové, která darovala k odpolední kávě koláčky a zákusky. Poděkování patří také otci Quirínovi, který nás obohatil při mši svaté svým kázáním.

Vendula Sakmarová a Anna Trávníková

Dětský bál

Předposlední letní víkend se pod vedením přátel farnosti Rohatec uskutečnil první ročník dětského bálu v kulturním domě Rohatec – Kolonie. Pro návštěvníky byl připraven bohatý program. Vyprahlá ústa bylo možno svažit drinkem od profesionálního barmana, chuťové pohárky poškádlit sladkými dezerty od našich babiček či maminek, a to vše za doprovodu živé hudby od skupiny Magic Melody. Děti měly možnost nechat si pomalovat obličej různými zvířátky a pohádkovými postavami dle svého výběru. Poklona patří jednomu tatínkovi, který této možnosti taktéž využil a vlastně nám ukázal, že každý z nás má v sobě své vnitřní dítě. Slunce nám toho dne ukazovalo svou vlídnou tvář, a tak se děti mohly těšit na stanoviště, která pro ně byla připravena venku. Opičí dráha, závod s autíčky, poznávání bylinek, stopy divé zvěře, kvíz či testování čichu a hmatu. To vše zvládly děti na jedničku a za odměnu od nás každý dostal sladký balíček. Na závěr proběhlo losování tomboly a všichni se mohli v poklidu navrátit do svých domovů. Velký dík patří všem, kdo se podílel na tak krásné akci, která byla věnována těm nejmenším. Všem sponzorům, obci Rohatec za propůjčení kulturního domu, všem maminkám, babičkám a tetám (které napekly dobroty do naší farní kavárničky), otci Robertovi a hlavně všem, kteří jste přišli na tuto událost. Těšíme se na další krásné akce.

Venda Sakmarová

Pozvánka na dětskou scholu

Přátelé farního společenství hledají další kamarády a kamarádky na zpěv líbezných písní. Zpíváš rád/a či dokonce hraješ na hudební nástroj? Tebe hledáme, na tebe čekáme. Tak přijď mezi nás!

Pochvala je zadarmo, a tak málo ji využíváme

Chceme poděkovat rohatecké pracovní četě v čele s Jirkou Hostýnkem mladším za celoroční ochotu a vstřícnost, když je potřeba pomoci jak v našem kostele, tak i na faře. Vaší pomoci si moc vážíme. Jsou to chlapci šikovní. Máme však také šikovná děvčata.

V červenci se renovovaly dvě místnosti na faře, včetně výmalby, položení podlahy a renovace nábytku. Bylo třeba řádně vyčistit stávající podlahu v chodbách a kuchyni. Této práce se ujaly mladé posily Venda Sakmarová a Veronika Báborská. Děvčata mají zdravá kolena, a tak nebyl problém, aby si vkleče a s kartáči v ruce pořádně na podlaze mákly. Výsledek jejich práce je pořádně znát. Děvčata, moc vám děkujeme a těšíme se na další nejen

úklidovou spolupráci s vámi. Vítány jsou i další pomocnice.

Za Dětský bál děkujeme Vendě Sakmarové, Veronice Báborské a Jakubovi Trávníkovi stejně tak i nejroztomilejšímu Kohůtkovi.

Celý rok můžete vidět paní Růženku Koplíkovou, která se po celý rok stará o pomníček padlých před kostelem. Vzorně upravený je i prostor u kříže před vstupem na nový hřbitov. Také to je její práce. Ráda přiloží ruku k dílu i tam, kde by to člověk nečekal, a vzorně se stará o předzahrádku před svým domem, i když je obecní. A to je v dnešní době vzácností.

Ještě jednou paní Růženko velký dík.

Otec Robert a Anna Trávníková

Podzimní zamyšlení

Je za námi měsíc září a pomalu bude i říjen. Právě začalo podzimní období. Děti se vrátily do školy. Skončil čas prázdnin a dovolených. Začal čas výuky a práce. Těšme se, že léto a s ním i prázdniny se zase vrátí za necelých devět měsíců. Říjen je měsíc svatého růžence. Kéž bychom vzali do ruky růženec a pomodli-

li se aspoň občas touto modlitbou. Stačí i jeden desátek. Ani si neuvědomujeme, kolik záležitosti je možné vyřešit s pomocí Panny Marie a svatého růžence, její oblíbené modlitby. Od září začalo vyučování náboženství ve škole v Rohatci. Připomínáme rodičům, že to obnáší křesťanské vzdělání jejich dětí, na kterém se zavázali

při křtu svatém. Kéž bychom se mohli potkávat a poznávat Pána Ježíše i jeho nauku, jak nás má Bůh rád a chce, abychom byli radostní a šťastní.

Ať Vám všem Pán Bůh žehná na pěkný, podzimní čas.

*otec Robert Kalbarczyk sp
rohatecký farář*

Spolky

Zážitky SZPO po prázdninách

V září jsme si ve spolku naplánovali návštěvu zámku Lešná a zároveň prohlídku tamní krásné zoologické zahrady. Takový výlet doplněný o ZOO jsme uskutečnili v naší téměř dvacetileté činnosti poprvé. Měli jsme totiž vždy obavy, aby členové dlouhé chození zvládli. Také z tohoto důvodu jsme volili právě ZOO v Lešné, kde celou trasou projíždí vláček, ze kterého může návštěvník pozorovat zvířátka ve výběžích, ale také může kdykoliv vystoupit a prohlédnout si vše zblízka a poté zase pokračovat v jízdě. Toto byla nesporná výhoda, kterou určitá část výletníků využila. Po příjezdu jsme nejprve absolvovali prohlídku tamního zámku, který vlastnil šlechtický rod Seilernů. Zámek se pyšnil přepychovým vybavením interiéru i vším komfortem své doby, včetně ústředního topení a elektriny. Nechyběl vodovod s teplou a studenou vodou, domácí telefon, prostorné koupelny a splachovací toalety, to vše jsme si mohli prohlédnout. Průvodkyně svůj výklad okořenila i méně známými skutečnostmi, ale o to zajímavějšími, které si určitě lépe zapamatujeme než nějaké časové údaje. Po této zajímavé prohlídce jsme se už celou další dobu věnovali prohlídce ZOO, která je nejnavštěvovanějším turistickým místem na Moravě. Velkou atrakcí je zde „zátoka rejnoků“, kde si můžete rejnoky pohladit a také je zakou-

peným krmivem nakrmit. Počasí nám přálo, i když v letošním září by bylo s podivem, kdyby zapršelo. Další zajímavostí kromě mnoha dalších a myslím i ojedinělým jevem, je velká průchodzí voliéra s exotickým ptactvem jako jsou ary, amazoni apod. Tito nádherní papoušci nám volně přelétali nad hlavami, a tak jsme procházeli voliérou s velkým respektem. Bylo zde opravdu mnoho k prohlédnutí a vřele doporučuji návštěvu této moravské ZOO. Návštěvu jsme všichni zdárně absolvovali a odjížděli jsme domů sice trochu unaveni, ale plni krásných zážitků. V říjnu ještě chystáme Relax v Aqualandu Moravia, dále návštěvu divadla v Uherském Hradišti.

Co se dělo v Klubu důchodců

Po letní krásné plavbě po Moravě jsme se sešli na Pátku v klubu 9. září. Po tak dlouhé době bylo o čem povídat a někdy i zanikl zpěv pana harmonikáře. Další akce byla cesta do termálních lázní Mošůň v Maďarsku. Počasí nám velmi přálo, a tak se nám ani nechtělo z teplé vody odjet domů. Na zpáteční cestě jsme, již tradičně, navštívili čokoládovnu v Kittze a nakoupili sladkosti. Všichni se domů vraceli velmi spokojeni a těšili se na další zájezd, a to na Hornácko, který připravil náš člen pan Ing. Galečka.

Nejprve jsme navštívili Vrbecké muzeum v Hrubé Vrbce, kde nás očekával pan Prášek, mnohým známý z Maryše, kde dříve pracoval. Jeho sbírky starých předmětů jsou obdivuhodné a doporučujeme návštěvu. Další naše zastávka byla v pravoslavném klášteře, kde nás čekal a srdečně přivítal jeho jeden obyvatel – pravoslavný duchovní. Slouží tam již sedm let a pochází z Polska. Velmi skromný, sympatický člověk nám objasnil rozdíly v katolické a pravoslavné církvi a v jejich obřadech. Viděli jsme i krásně vyzdobenou obřadní kapli.

Zastávku na oběd jsme měli ve Vrbecké hospodě, kde každý měl dobrý oběd a všichni byli spokojeni. Odpolední program jsme začali na Kuželovském mlýně. Tam nám pan průvodce po-

psal historii mlýna, který jsme si prohlédli a zašli i do blízkého muzea se zemědělskými nástroji a stroji.

Potom už jsme zamířili krásným krajem na poslední zastávku v našem programu, a to do Strážnice na sladkou tečku do tamních cukráren. Tak končil náš výlet na Hornácko a všichni byli velmi spokojeni také díky našemu dvornímu řidiči autobusu Staňovi Novákovi.

Marie Hovězáková

Nejhezčí okno, balkon a předzahrádka roku 2023

Stalo se již tradicí, že se na přehlídce mužských sborů v Rohatci vyhlašují výsledky soutěže „O nejhezčí okno, balkon a předzahrádku“. Soutěž pořádají místní ZO ČZS a obec Rohatec.

Opět jsme se snažili o to, aby byl vítězem někdo jiný než předešlé ročníky. Takže pokud si říkáte, proč nevyhrál

zrovna tento účastník, důvodem je jeho výhra v minulých letech. A kdo se tedy stal pro tento rok vítězem?

Nejhezčí předzahrádkou byla zvolena předzahrádka manželů Odehnalových na Větrné ulici, nejhezčí okno zvítězilo okno paní Lenky Teturové v ulici U zásady. Pro odměnu za nejhezčí balkon si přišel pan

Gurský z ulice Hodonínská. Ceny za ZO ČZS předávaly Marta Jašková a Jarmila Staňková. Za obec Rohatec starosta Jarmil Adamec.

Blahopřejeme všem výhercům a děkujeme všem, kteří svou květinovou výzdobou děláte naši obec hezčí.

Marta Jašková, ZO ČZS

Stezka Červené Karkulky

Letos jsme se rozhodli uspořádat akci pro naše nejmenší. Slibný název Stezka Červené Karkulky k nám na cvičák v sobotu 26. srpna přilákal velké množství dětí, zejména předškolního věku.

Na čtyřech stanovištích účastníci se zaujetím plnili úkoly, tematicky spojené s uvedenou pohádkou. S vyplněními soutěžními kartičkami pak byli všichni v cíli odměněni zaslouženou výhrou.

Organizačně se přípravy akce ujala naše členka Radka Ilčíková. Potřebovala k tomu ovšem řadu ochotných spolupracovníků, kteří se navíc všichni dostavili v kostýmech.

Po ukončení soutěžní části měly děti i rodiče možnost volné zábavy, byl k dispozici skákací hrad, malování na obličeje, opékání buřtů nebo ukázka psího sportu agility. Hojná účast a spokojené tvářičky

dětí nám udělaly radost. V příštím roce bychom chtěli podobnou akci nabídnout dětem znovu.

Jsme rádi, že i v dnešní době se najdou sponzoři, ať už z řad členů nebo firem, kteří jsou ochotni věnovat prostředky pro sportovní či zábavnou akci. Děkujeme!

Vlasta Lužová,
Kynologický klub Rohatec

Od našich přispěvatelů

Omyly a nepřesnosti ve zpravodaji Rohatecký svět

Někdy se stává, že přes všechny kontroly jazykové i věcné dojde k omylům nebo nepřesnostem obsahu. Tak se stalo v letošním čísle 3/2023 v článku „Židé v Rohatci“. Ve čtvrtém odstavci na straně 7 je mylně uvedeno - Wachsmannovi měli jednoho syna a Wodákové dvě děti. Správně má být Wachsmannovi měli dvě děti a Wodákové jednoho syna.

Správně je to již uvedeno v pátém odstavci stejně jako na pamětní desce památníku první a druhé světové války u kostela a rovněž v knize „Slovácká obec Rohatec“ vydané v roce 1973.

Jsou to: Polák Julius, ředitel továrny na čokoládu

Poláková Berta, jeho manželka

čtyři členové rodiny Wachsmannovy, rodiče a dvě děti
tříčlenná rodina Wodáková, rodiče a syn

Na omyl upozornila pozorná čtenářka paní Ludmila Vidlářová (Žaliová), rohatecká rodačka z Jeseníku. Svědčí to o tom, že náš obecní časopis je pečlivě sledován a slouží k informovanosti o dění v obci ke spokojenosti občanů, dopisovatelů i redakční rady.

Omyly vznikly i v letošních číslech 2/2023 a 4/2023 v článkách Nahlédnutí do vzdálenější minulosti a Něco málo z dávné minulosti.

V prvním autor informuje, že se objevila u jednoho občana kniha Strážnický okres vydaná muzejním spolkem v Brně v roce 1914 pod názvem Vlastivěda moravská – místopis Strážnický okres. Z této

knihy opsal některé mylné a nepřesné údaje z pasáže o Rohatci. Posteskl si, že se kniha měla objevit v roce 750. výročí obce Rohatec.

Ve skutečnosti byla tato kniha známá v Rohatci již v roce 1973 a rovněž v roce 2003, kdy se tvořily knihy Slovácká obec Rohatec a Rohatec minulost a současnost obce. Některé údaje uvedené v Moravském místopisu z roku 1914 v pasáži o obci Rohatec jsou mylné a nepřesné. Již Jan Skácel, znalec a kronikář strážnický, v roce 1973 údaje z knihy Strážnický okres doporučil nadále nevyužívat, ale upřesnit. Ke stejnému názoru přišla v roce 2003 i skupina autorů knihy Rohatec minulost a současnost obce.

I přes tyto skutečnosti v uvedené knize místopis – „Strážnický okres“ od Františka Dvorského je řada zajímavých historických údajů i vyobrazení ze strážnického okresu. V roce 2009 Vydalo nakladatelství GARN v Brně jmenovanou knihu v nezměněné podobě jako historický dokument. Vydání je rovněž k dispozici v místním muzeu.

Co je v tomto místopisu o Rohatci omylem? Například:

- str. 48 Průmysl v okrese není valný. Je uveden velkoprámyslový cukrovar, chybí významná Auspitzova moderní cihelna, která zásobovala vápenopískovými cihlami nejen okres strážnický i mimo něj. Založena 1880.

- str. 53 Školství. Je uveden seznam obecných škol okresu v roce 1777 ale mezi nimi není Rohatec, i když zde již byla obec-

ná jednotřídní v části Přívoz, pak na dalších dvou místech a nová v roce 1896 již čtyřtřídní.

- str. 411 třetí odstavec: Kostel sv. Bartoloměje, novější to stavba beze vší zvláštnosti z roku 1806.

Kostel sv. Bartoloměje pochází ze 13. století a v roce 1806 byl rozšířen a přistavena věž, kam byly přemístěny zvony z původní dřevěné zvonice. V roce 1874 je zrušen hřbitov kolem kostela a přemístěn severně nad silnici do Hodonína. Koncem 19. století kostel nedostačuje a chátrá, v roce 1903 je zbořen.

- str. 411 pro nedostatek místa zbořen a na jeho místě nový úhledný kostel postaven a v roce 1912 vysvěcen.

Nový kostel není postaven na místě starého kostela, ale na novém místě v blízkosti silnice do Hodonína, kde býval hliník. Na stavenišť muselo být navezeno 1200 m³ hlíny.

- str. 412 Obr. 100 Náves se starým kostelem je z konce 19. století.

- str. 413 Obr. 101 Oltář kaple Rohatecké.

Jde o rohateckou kapli zřízenou ze starého zbořeného kostela (původní presbytář s původním gotickým oknem v zadní části). Obrázek je pořízen až po roce 1903.

- str. 414 Školu měli v Rohatci zajisté již Bratři, po jejich vypuzení přestala škola. Obnovena byla zároveň zřízením kuracie 1775.

Škola již uváděna je, byla to škola Moravských Bratří v části Přívoz v domku č. p. 16, nově 166, po jejich vypuzení zanikla. Po zřízení kuracie obnovena v roce 1775 na č. p. 75, nově 124. Byla v bídém stavu, proto v letech 1832–33 vystavěna nová budova, hrabě Max Filip Mágis dal materiál a řemeslníky, Rohatčané obstarali dovoz a pomáhali při stavbě. Škola měla jednu učebnu a jednopokojový byt pro učitele. V roce 1880 rozšířena na dvou-třídní. V roce 1896 postavena nová čtyřtřídní budova školy. V části Kolonie byla zřízena škola německá po postavení cukrovaru včetně školy mateřské pro jeho zaměstnance. V seznamu škol ve strážnickém okrese v roce 1777 není Rohatec uveden. Viz str. 53.

Výše uvedená kniha byla vydána v roce 1914 jako místopis, některé statistické údaje zde uvedené byly upřesněny v dalších publikacích v roce 1935, 1973 a 2003. Autor místopisu Strážnický okres se více zaměřil na strážnický okres jako celek a tím mohlo dojít k nepřesnostem.

Zdeněk Bíza

Čapí sezóna 2023

Letos čápi u nás znovu zahníždili a povedlo se jim vyvést mláďata.

První přílet byl zaznamenán po našem výletu z kontrol hnízd v okolí v neděli 26. března. Když nad naší zahradou v 18:25 prolétl čáp a směřoval ke kostelu. Ihned jsme vyjeli za ním a on na hnízdě stál!

Partner mu přilétl 5. dubna, zaznamenaný pozorováním paní Vlasty Lužové. Na hnízdě se oba zdržovali často. Nosili větve, lovili u Moravy, pářili se a 16. dubna večer jsme mohli pozorovat snůšku vejce.

Čas plynul ode dne do dne a pak 20. května bylo zaznamenáno krmení. 28. května se nám poprvé ukázaly tři hlavičky. 10. června před třetí hodinou odpoledne jeden krmí tři mladé. Čáp potom odlétá a hnízdo zůstává bez dozoru dospělých, což

jsme tady pozorovali již vícekrát. Téhož dne večer jeden stojí nad mláďaty a druhý stojí na vedlejší dřevěné podložce.

Mláďata rostla a 20. července bylo hnízdo prázdné, mláďata s rodiči létala nad hnízdem a kostelem.

Šestého srpna stáli dva mladí na hnízdě, pak vzlétli a přistáli na střeše kostela, kde byli viděni opakovaně. Mláďata jsme naposled pozorovali díky paní Lužové 19. srpna. Rodiče jsme zase my viděli naposled, a to dne 24. srpna ráno na svátek sv. Bartoloměje, patrona našeho kostela.

Letos tedy byla vyvedena tři mláďata, nikdo nezahynul a snad se příští rok opět na hnízdo vrátí a budou zase nová čápata. Šťastný let čápi, hodně štěstí. Těšíme se na Vás!

Ondra Sasínek, žák 4. B

Léto na Slovácku v Senátu

Slovácko, to je můj rodný region a srdeční záležitost. A nezapomínám na něj ani v Praze.

Jsem ráda, že v Senátu si mohli lidé prohlédnout výstavu Léto na Slovácku.

Přivezli jsme tam to nejkrásnější z našeho Slovácka, naše tradice a živý folklor. Reportážní fotografie zde vystavili Jan Prokeš z Mutěnic, Jiří Kosík z Mikulčic, Miroslav Novotný ze Svatobořic-Mistřína a Jaroslav Skočík z Dolních Bojanovic. Tímto jim děkuji, že naše hody a jiné slavnosti takto krásně zachycují a uchovávají pro další generace.

Výstavu jsme doplnili krásnými dívčími krojovými součástmi z Dolních Bojanovic, Tvarožné Lhoty, Rohatce a Svatobořic-Mistřína.

Senátorka Eva Rajchmanová

Vzpomínka na rohateckého rodáka Václava Krupanského

Letos uplynulo již 125 let od narození malířského mistra Václava Krupanského. Narodil se v Rohatci v části Baráky. Jeho otec Martin Krupanský pocházel z Radějova a matka Marianna, rozená Hrachovská, byla z Kněždubu. Seznámili se na velkostatku strážnického pána rodu Magnis v Rohatci. Otec Martin odešel v roce 1904 za prací do Ameriky, kde tragicky zahynul. Matka Marianna vychovala celkem šest dětí. Anežka zemřela mladá, Alžběta byla obchodnicí, Josef se vyučil pekařem, Jan kuchařem, František bednářem a Václav se stal malířem. Matka zemřela na španělskou chřipku v roce 1918.

Mladý Václav se učil nejdříve u hodonínského malíře a pak s bratrem Františkem odešli do Brna, kde absolvovali odborné kurzy pro monumentální malbu. Některé další kurzy měl pak i v Hodoníně. V noci chodil na směny do továrny na sýry a ve dne studoval ve škole. Pracovat začal jako malíř pokojů. První kostel vymaloval v Sudoměřicích a potom v Rohatci v roce 1931. Postupně maloval kostely na území celé Moravy. Ve třicátých letech měl dobře prosperující firmu, jejíž činnost musel za protektorátu v letech 1939 až 1945 omezit. Po válce se vše opět rozjelo. Někdy

maloval až ve třech kostelích současně. Stabilně měl okolo 10 pracovníků, ale někdy zaměstnával až 35 místních lidí. Vymaloval celkem asi 47 kostelů, a to v letech 1931 až 1952. Poslední kostel, kde maloval, byl v Horním Štěpánově. V roce 1950 došlo k zastavení firmy Krupanský. Mohl pracovat i nadále, ale už jen pod národním výborem a bez dalších pracovníků. Po asi tříleté práci v malířském družstvu začal pracovat jako dělník v podniku Prefa na výrobu prefabrikátů v Hodoníně. V důchodu tam zůstal jako strážný. Až do roku 1980 zůstal pod národním výborem pracovat jako malíř pokojů. Jako důchodce ještě maloval v rohateckém kostele v roce 1971. Jeho koníčkem byla malba obrazů. Po něm byl nadán i jeho syn Bartoloměj. Václav Krupanský svůj talent zdědil po malíři Antošovi Frolkovi, příbuzném z matčiny strany.

Stanislav Zela

Pátek-svátek-překvápko

Pátek může být nešťastný den, obzvlášť když je třináctého. Naopak, jedna z mých kolegyně říkala „jaký pátek, taký svátek“. Ten sváteční byl pro mne pátek 8. 9. 2023. A myslím, že nejen pro mne. Některý den v tomto týdnu (který – už si nevzpomenu, i když co se událo za druhé světové si ještě pamatuji docela přesně). Prý je to normální. Zkrátka – před naším domem zastavilo osobní auto, vystoupil urostlý pán, s pozvánkou v ruce. Než jsem se zrakově dostatečně zorientoval, poprosil o jednohodinové setkání ve zmíněný pátek 8. září. V daný okamžik jsem se nezmohl ani na – pojď te dál pane starosto. Stejně spěchal,

však ho znáte, kolik toho pro obec dělá, furt je v kvapíku. Nebyl jsem totiž jediný, kdo písemnou pozvánku obdržel. Starostenské pozvání na šálek čaje a následnou komentovanou prohlídku posledního malovaného domku v Rohatci nešlo odmítnout. Docela zletilí spoluobčané, všichni věku 90+, byli samotným starostou dopraveni do místní kavárny R O K A V A. Sestava: tři bývalí muži a pět stále ještě děvčat. Všech osm s přelivem doběla, místy s náznakem až stříbra. U mužů po hřívě ani památky. Snad už poslední statistický údaj. Ze šesti rodilých rohateckých hned čtyři „Maryšanky“, což rohateckým tradicím docela odpovídá.

Samotný čajový „dýchánek“ proběhl důstojně a ve vsí počestnosti, i když kávy nad čaji výrazně vedly 7:2. Na nikoho se nečekalo, nikdo nikoho nepřekřikoval, nedošlo ani na vychloubání, kdo kolik denně spolyká pilulek a který neduh ještě nemá. Ba ani ten móbil nikomu nezazvonil. Dokonce ani na „zaručené“ zprávy ze života v obci nedošlo. Žádné klepy, pomluvy a žalování. Pan starosta dal kolovat mapy jednotlivých částí Rohatce z pradávných časů a povíдали jsme si o starém Rohatci. Starousedlíci byli docela v obraze, zatímco já bych v AZ kvízu z historie obce neobstál. Když došlo na vzpomínky z dětství, to

už jsem se chytal. Dost událostí bylo stejných či hodně podobných. Jak byl kostel při pobožnostech plný, mnozí museli stát i venku. Boží tělo, májové ... Obdobně na hody – plné tři tehdejší hospody. Krojovaných nespočítaně. Ochotnické divadlo s početnou diváckou kulisou. O počtu diváků na kopané, zejména v době okupace, se nám může jen zdát. Pro Slavoj tady dobrá zpráva, hned dvě prababičky se pochlubily fotbalovými aktivitami svých

pravnoučků. Dá se předpokládat s jistotou až 100 %, že geny jednoho z nejlepších rohateckých kopáčů pradědečka J. Šafaříka se projeví. A to samé očekávám od genů dědečka M. Slavíka, který svého času „válel“ za Sokol Žádovice.

Plánovaná hodinka čajového dýchánku je už trošičku překročena, ale to víte, sraz devadesátníků, to může být jednou za život. Následuje převoz všech účastníků na „Slaváckou chalupu“, ale o ní až někdy příště,

navíc kdo máte letošní obecní Kalendář 2023, tak už tuto naši chloubu z fotek dobře znáte. Tak jen trochu z historie. Původním majitelem a uživatelem byl pan František Antoš, rolník na čp. 35. Zakládající člen Sokola Rohatec už v r. 1911 a současně i jeho dlouholetý starosta v letech 1911–1934. A starosta Obce Rohatec v letech 1913–1919 a posléze i 1927–1938. Za jeho starostování byl položen „základ“ současného stadionu Slavoj v Cihelnách. Tehdy „jen“ cvičiště Sokola Rohatec. Moderní zázemí areálu, včetně další hrací plochy, je již zhavává současnost. A historie jistě jednou ocení i přínos nynějšího starosty Jary Adamce, jehož nápady a vize fotbalový Slavoj denně využívá.

A už je poledne – toto uběhlo. Panu starostovi děkujeme za pěkné chvílky, ono v této věkové kategorii již nejsou srazy spolužáků ani rovníků, a tak jeho nápad se společně vidět, byl nejen překvapivý, ale také pro nás vzácný okamžik. Někdo má nápad, další šikovné řemeslnické ruce a Rohatec je stále čím dál pěknější. Ovšem nadělit si v den svých narozenin setkání s devadesátníky? Na to musí mít člověk to správné SRDCE. Děkujeme!

Vlastimil Hlaváč

Rozhovor s Ing. Jiřím Gergelem, který stavěl naši pumptrackovou dráhu

Jak jsi se dostal k tomu, že budeš dělat pumptrackové dráhy?

Náhodně jsem se dostal ke stavbám pumptrackových drah a dělal jsem to asi 12 let. A před třemi lety jsem si řekl, že bych je chtěl dělat sám, založil jsem si firmu a pak jsem se domluvil na spolupráci se švýcarskou firmou Velosolutions a dělám to nejlepší na světě, co se pumptracků týká.

Co je nejtěžší na vybudování hřiště? Jaká jsou úskalí?

Asi nejtěžší je asfalt, tam musí být všechno. Auto s asfaltem v odpovídající teplotě a kvalitě, musí být ideální počasí, nesmí pršet ani být moc horko a musí to jít všechno rychle a přesně ráz na ráz.

Jaké největší hřiště a kde jste budovali?

Budovali jsme největší hřiště v Česku, to je v Tošovicích v Odřích, pro srovnání je 7x větší než rohatecký pumptrack. V zahraničí se dělal v Číně celý komplex, kde bylo pět vedle sebe takových hřišť, jaké bylo v Tošovicích. To byl obří projekt. Stavěli jsme dráhy v Česku, Slovensku, Dubaji, Saudské Arábii, Číně, Arménii, Bulharsku, Itálii, a i ve Švýcarsku.

Vybudovat hřiště je i velmi fyzicky náročné. Jste jako pracovní parta velmi sešlá, jak jste se sešli?

Takové hřiště se nedá dělat každý den, musí být mezi nimi pauza a my se snažíme, když někde jsme, pracovat naplno a udě-

lat tu nejlepší práci, jak to jde. Jde nám o to vybudovat velmi kvalitní dráhu. Všichni jsme kamarádi a taky jezdíme. Bez toho by to nešlo dělat. Máme mezi sebou pětinasobného mistra republiky ve sjezdu.

Jak velká je dnes konkurence?

Na vysoké profesionální úrovni jsou tu tři, čtyři firmy a pak ostatní firmy, které se o to snaží, těch je hodně.

Kolik hřišť budete za rok a máte nějaký vzor?

Zvládáme tak 5 až 6 projektů, od jara do podzimu a v zimě jezdíme do Dubaje nebo do Saudské Arábie. Vzor pro mě je nynější mistr světa Niels Bensink, který mimo jiné pracuje pro Velosolutions a je i jejich sponzorovaným jezdcem. Tím, že staví pumptrackové dráhy a také na nich jezdí, tak je to dokonalé spojení.

Co bys doporučil začátečníkům pro první jízdy na hřišti?

Nejtěžší je klopená zatáčka, tam je nejlepší se podívat, jak to jezdí ostatní a pak to pomalu zkusit. Taky pomalu zkoušet jezdit bez šlapání nebo odrážení takzvaným „pumpováním“. No a taky, aby byli k sobě na dráze všichni ohleduplní a určitě, aby všichni používali helmu.

Děkuji za rozhovor

Blanka Cmolová

Nemocnice TGM Hodonín informuje

Operační sály hodonínské nemocnice jsou od 11. října uzavřeny, probíhá zde dvouměsíční rekonstrukce

Úterý 10. října bylo posledním operačním dnem před plánovanou odstávkou. Od středy 11. října neprobíhají z důvodu komplexní rekonstrukce v hodonínské nemocnici žádné operace, a to chirurgické ani gynekologické. Akutní pacienti jsou po dobu nákladné přestavby automaticky posíláni do Nemocnice Kyjov a Nemocnice Břeclav, které převzaly urgentní chirurgickou agendu. K plánovaným výkonům v nových moderních prostorách vybavených špičkovou technikou se budou moci pacienti objednávat od 10. prosince tohoto roku, ambulantní provoz bude po celou dobu oprav fungovat ve stávajícím režimu.

Informace pro lékaře i veřejnost z Pracoviště hematologie a transfúzní služby

Od 1. do 31. října 2023 se ve zkušebním režimu prodloužil provoz v odběrové místnosti.

Provozní čas je nyní 7:00-15:00 hod.

Pokud bude o prodloužené služby odběrové místnosti zájem i v odpoledních hodinách, zůstane otevírací doba do 15:00 hod. i nadále.

Odběrová ambulance provádí odběry vzorků na základě žádanky lékařů (praktických i ambulantních) pro laboratoře při vyšetřeních, její umístění je v hlavní budově oproti dětské ambulanci.

Informace pro dobrovolné dárce krve

Od října se prodlužuje doba registrace dárců až do 8:00 hod.

Anesteziologická ambulance nově upravuje svou provozní dobu

Pondělí 12:00 – 14:00 hod., pátek 10:00 – 12:00 hod.

Anesteziologická ambulance slouží k předanestetickému vyšetření pacientů před plánovanými operačními výkony.

Do anesteziologické ambulance se pacienti objednávají telefonicky v její pracovní době v pondělí a v pátek v uvedený čas.

Kontaktní osoba: Věra Račická, zdravotní sestra, telefon +420 518 306 356 (případně 357).

Nejvhodnější termín pro objednání je 5-7 dní /nejpozději však 3 pracovní dny/ před nástupem k hospitalizaci.

Umístění ambulance je v prostorách budovy za vrátnicí hned doprava.

Více informací: nemho.cz/anesteziologicka-ambulance

Informace pro zájemce o očkování proti covid-19

Vzhledem k tomu, že NTGM aktuálně neprovozuje očkovací ambulanci, prosíme, aby se zájemci registrovali u svých praktických lékařů nebo v očkovací ambulanci Nemocnice Břeclav či na infekčním oddělení Nemocnice Kyjov. Děkujeme za pochopení.

Mgr. Kuzmová Křepinská

Sport

Adéla Benešová pokořila La Manche

Rohatčanka Adéla Benešová, která je dlouholetou závodnicí hodonínského plaveckého klubu, letos se svými klubovými kolegy překonala ikonický Lamanšský průliv.

Přeplavba Lamanšského průlivu, který bývá neformálně nazýván jako kanál La Manche, je v rámci dálkového plavání považována za nejvýznamnější monument. O překonání kanálu plaváním se pokoušejí plavci již od 19. století, přičemž první úspěšný pokus byl dokončen v roce 1875.

Od té doby anglická asociace CSA eviduje již téměř 3000 úspěšných přeplaveb, z nichž dvě třetiny jsou sólo a jedna třetina štafety. V letošním roce kanál úspěšně pokořilo prozatím 74 sólo plavců a 48 štafet, přičemž hodonínská zatím letos drží druhý nejlepší čas o 14 minut za mezinárodní štafetou univerzity Cambridge.

Výsledný čas hodonínské štafety 10:01:19 patří do skupiny nejrychlejších. V posledních deseti letech úspěšně přeplavalo kanál 106 šestičlenných štafet, z nichž

hodonínská štafeta dosáhla 9. nejrychlejšího času. Tento čas je novým českým rekordem v kategorii štafet. Poprvé v dějinách českých štafet byla celá kompletně poskládána z členů jednoho oddílu.

Samotné zdolání Lamanšského průlivu patří mezi „maratonské“ disciplíny a jeho náročnost spočívá v kombinaci velké vzdálenosti s chladnou vodou, vlnami a velmi silnými mořskými proudy. Průliv má v nejužším místě šířku cca 32 km, nicméně díky vlnám a mořským

proudům naplavala hodonínská štafeta celkem 50,6 km. Startovala v 1:32 hodin místního času za úplné tmy, aby se vyhnula silnému přílivu. Teplota vody u anglických břehů byla 17°C, uprostřed kanálu se blížila 14°C a u francouzských břehů dosáhla 19°C. Plavci byli vystaveni vlnám vysokým přes 1 m, neboť panovalo poměrně větrné počasí, medúzám a již

zmiňovaným mořským proudům, neboť v tomto období je rozdíl hladin mezi přílivem a odlivem až 6 metrů. Tyto náročné podmínky vedly k tomu, že velká část štafety bojovala nejenom s mořem, ale i mořskou nemocí.

Adéla si tímto splnila svůj plavecký sen. Naštěstí patřila mezi několik málo šťastlivců, kteří na lodi netrpěli mořskou nemocí,

ale na oplátku plavala úsekem s velkým množstvím medúz, což byl pro ni jednoznačně nejhorší „protivník“. Úspěšná plavecká sezóna hodonínských plavců byla, kromě přeplavby kanálu La Manche, zakončena mistrovskou obhajobou v seriálu Českého poháru dálkového plavání v kategorii družstev.

Oddíl sportovního plavání Hodonín

Předhodový turnaj v malé kopané 2023

Jediné místo, kde se může sejít Budovatelská a Fléček, Zelená Míle a Chasa, Větrná a Za Humny a taky ulice Nová je prostě předhodový fotbalový turnaj. Tradiční srpnová akce trvající již několik desetiletí. Stále se najdou týmy, co se chtějí potkat a nejen se celý den v horku honit za mičudou, ale taky posedět, pokecat, protože v dnešní době každý čučí doma, nebo trádá po světě, ale v rodné dědině se potkat, to je kumšt.

Sedmíčka se říká, že je šťastné číslo, ovšem z organizačního hlediska by bylo jakékoliv sudé lepší... takže opět nebyly dvě skupiny, ale jedna velká. A tak se hrálo každý s každým, následně semifinále a o umístění. V jednotlivých zápasech nebyla o dramatické chvíle nouze. Mohu říci, že žádný zápas neskončil nudným 0:0. Dokonce se některé výsledky podobaly spíše hokejovým. A tak branekchtiví diváci viděli i výsledky jako 10:0 nebo 8:0 či 7:3. V dramatickém semifinále, kdy jde po celém dni o všechno, přetlačil Fléček poměrem 1:0 tým Za Humny, a ve druhém jasně přehrála Nová ulice Větrnou výsledkem 4:0. Větrná si to vynahradila v penaltovém rozstřelu o třetí místo, kde zvítězila 3:0 a obsadila celkové 3 místo. Finále se odehrálo mezi tradičními soupeři, a tak výsledek této taktické bitvy tomu odpovídal. Skončilo to 1:1, když se ve finále za Fléček po roce opět trefil starosta, a tak o vítězi museli rozhodnout pokutové kopy. Bylo to tentokrát velmi dramatické, jelikož se rozhodlo až v poslední sérii, kdy museli jít kopat penalty brankáři. Jara Jaroš proměnil, a tak Fléček bez jediné porážky za celý den obhájil loňské první místo a mohli vypuknout zasloužené oslavy. Ulice Nová brala 2. místo a stále se tak řadí mezi favority každého ročníku. Nejlepším brankářem turnaje byl vyhlášen Vít Zubalík z Budovatelské, nejlepším střelcem už poněkolkáté byl Roman Osička s 10 brankami z týmu Za Humny, a nejlepším hráčem turnaje byla vyhlášena zcela zaslouženě legenda Fléčkarů – Mojmír Dobeš. Na pátém místě skončila Budovatelská, která na penalty porazila Chasu, ta si tak odnesla

šesté místo. Na sedmém skončili borci ze Zelené míle.

Letošní ročník přinesl mimo jiné i historický zápis, jelikož v zápasech Chasy se na trávníku objevila kompletní ženská pětka z chasovních děvčic a jejich zbraně vůči ryze pánským týmům byly ledajaké. Každopádně to chtělo odvalu, a jejich akce byly odměněny velkým potleskem. Ročník 2023 se také zapíše jako ročník, kdy i žena vstřelila regulérní gól – Veronika Košíková (pozn. ryzí amatérka) a zůstane tak navždy v kronikách turnaje. Holky z chasy tak navázaly na úspěšná působení svých fotbalových předchůdkyň Aneť Tomšejové a Lucky Vyslužilové, které jakožto fotbalistky dříve na turnaji hrávaly.

Velké poděkování organizátorům a děvčatům v bufetu. Kdo si zkusil něco organizovat a vydržel u toho více než 30 let by zasloužil nejen poděkování všech, ale taky úžasný potlesk. Dělat dneska něco pro lidi je totiž čím dál obtížnější. A tak ti, co seděli doma, dobře jim tak. Sportu zdar a fotbalu zvláště!

Jara Adamec

Nejmłodší hráč Matouš Řačák

Nejstarší hráč Tonda Rosypálek

*horní řada: Jiří Mlčoch, Libor Přikaský, Mojmír Dobeš, Jaroslav Jaroš, Jiří Hostýnek, Radek Matěj (manažer),
spodní řada: Jarmil Adamec, Adam Antoš, Marek Antoš, Zbyněk Přikaský*

Fotbalová dynastie Zlámalíků

Tak opravdu nevím, jak dnes započaté vzpomínání dopadne. Je totiž 21. srpna 2023, kdy je už 55. výročí „bratrské pomoci“ (nebo okupace?) v roce 1968. A k tomu ještě bonus rekordních teplot. Na počítači vidím 35 C slunečno. Předpověď opravdu tentokrát vyšla.

Pan František Zlámalík st., předseda v letech 1972–1979, byl můj první předseda ve Slavoji. Kdo chce, může zalistovat v brožurce vydané k 50. výročí kopané, a najde i jeho fotografii. Já osobně mohu na něho vzpomínat jen v dobrém. A jen se opakuji, když vzpomenu jeho příkladného vztahu k hráčům. Nesnášel fotbalovou „odbornost“ pokřikujících taky fandů. Naopak povzbuzoval, když se mnohdy nedařilo. Na spolupráci v tandemu předseda – jednatel si stěžovat nemohu ani náhodou. Zažil jsem i jeho idealismus, kdy opakovaně, ale marně, navrhoval mé vyznamenání medailí ČSTV za práci pro sport. Stejně neúspěšný byl jeho písemný posudek na mého synka, tč. úspěšného hráče družstva starších žáků vedeného dvojicí R. Lábadí, J. Drábek, který měl problém s přijetím na střední školu. Obojí souviselo s obdobím po roce 1968. To jen k tomu už 55. výročí.

Pan František Zlámalík ml., narozený v Rohatci až po druhé světové válce, byl díky tatínkovi veden k fotbalu už od raného věku. To bylo ještě hřiště v prostoru nynějšího kulturního domu. Co si Franta pamatuje, bývalo tam hodně diváků. Tribuna tehdy nebyla, údajně sedával na zábradlí po tatínkově vysazení. A stalo se. Toho času domácí hráč Čachotský (Čachra) odkopl tak nešťastně, že malého Františka z jeho tribuny doslova sestřelil. S tím se určitě František starší doma nepochlubil. Ale nepochybují, že se to k paní Zlámalíkové ještě za tepla doneslo. Vždycky se „dobrá duša“ najde. Na hráčskou i trenérskou kariéru Franty to ale vliv nemělo. Podle vlastního vzpomínání byla v časech jeho prvních fotbalových krůčků hned tři družstva žáků. Začínal v Céčku, protože patřil k těm nejmladším. A docela mu to šlo, takže se brzy dostal mezi starší v Běčku a obdobně v předstihu se zařadil i do Áčka. Asi bývalo těch dětí víc a v konkurenčním prostředí i víc zájmu o hru. Už tehdy asi platilo – kdo si hraje, nezlobí. I stalo se, že v Ratíškovicích na turnaji žáků hráli mimo domácích i žáci z Rohatce, a taky Zbrojovka Brno. A co se nestalo. Franta dostal po jím předvedených výkonech nabídku od samotné Zbrojovky – a jakou! Ubytování na internátě, studium na slévárenské průmyslovce

(mimochodem na tu už byl v době turnaje přijat), takže rozhodování docela jednoduché. Nabídku přijal a nelitoval. S dorostem Zbrojovky vyhrál moravskou skupinu a zahrál si i o titul mistra ČSR. Titul sice nezískal, ale zahrál si mimo jiné i proti Bohemians s Tondou Panenkou. Po dobu své vojenské služby hrál za divizní Znojmo. Pak Ratíškovice, kde mezi spoluhráče patřil Vacenovský Zdislav (Zdeňka). A taky mladší bratr Jaroslav (Bajza). Ten pro změnu přes vojnu hrál za Duklu Hodonín. Nejvíce sezon ovšem odehrál v mateřském Slavoji, kde vždy patřil k oporám. Málokdo už dnes ví, že jde o dosud jediného fotbalového básníka nejen ve Slavoji, ale v celém Rohatci a jeho širokém okolí. Kdo chce, může nalistovat v brožurce k 90. výročí na str. 87. Kdo ji nevlastní, ještě se nějaká ve vydavatelství Slavojce určitě najde. Samotné zaměstnání na pomocných provozech, co se odbornosti týče, nic moc. K tomu zdravotní problémy s výhledem na konec hráčské kariéry. Po vyléčení už ambice na vyšší soutěže pominuly. Po návratu do mateřského Slavojce podle dostupných pramenů: v jubilejním 50. roce hraje okresní přebor pod vedením dvojice P. Vybíral, B. Vacenovský. Mezi spoluhráče patřili Z. Homola, Tichý, Číkl, Králík, M. Jánoš, Machálek, Směřička, Krša, Ščevík, bratr Jaroslav, A. Rozsypálek, Otruba, Balažík, Běloch, Z. Polach. Soupeři: z Bukovan, Uhřic, Žádovic, Radějova, Lipova, Násedlovic, Svatobořic, St. Veselí, Petrova, Šardic, Těmic, Vlkoše, Veselí B. V OP hraje i v dalším ročníku pod vedením dvojice V. Hovčák, J. Antoš se spoluhráči Souček, Z. Homola, Číkl, Směřička, Ščevík, Reviljak, A. Rozsypálek, Krša, bratr

Jaroslav, Otruba, Z. Polach, Vacenovský A. (Kubala), J. Výmola, Běloch, Čup, Valkovič. Soupeři: Lipov, Kněždub, Žádovice, Lužice, Ratíškovice B., Šardice, St. Veselí, Násedlovic, Radějov, Mutěnice, Uhřice, Petrov, Svatobořice, Hovorany, Kozojídky.

V ročníku 1982/3 jej nacházíme s J. Holečkem u Áčka v OP, kde vedou hráče Souček, St. Strnad, A. Rozsypálek, Pecha, Krša, br. Polachovi, Hlaváč, Antoš F., Otruba, J. Zlámalík, B. Homola, Lábadí, Matěj, Balažík, Běloch, Novák, Kouřil, J. Slezák, J. Sloboda, Pelikán. Soupeři: Mutěnice, Uhřice, Kyjov B, Lužice, St. Veselí, Lipov, Žďánice, Těmice, Svatobořice, Šardice, Bukovany, Hovorany, Žádovice. Dvojice pokračuje i v následujícím ročníku. V soutěži 1984/5 vede dorost v I. tř. kraje (s á m). Soupeři: Slovácká Slávie Uh. Hradiště, Násedlovic, Hustopeče, Rakvice, Žďánice, Poštorná, Zetor C, Zbrojovka C, Mutěnice, Dubňany. Mezi hráče patří Vl. Němčanský, P. Bureš, br. Šticovi, Doležal, Vavřínek, Hejtmánek, Tomšej, Bureš J., Špísek, Běloch, Šošovička, P. Homola, Sloboda, Vacenovský, J. Němčanský, R. Matěj, Kuchaříč, A. Jaroš, Zíma, Šindar, Šubín, R. Novák.

Skončilo to sestupem. Celkově to bylo zlé období. Starší žáci nepřihlášeni do soutěže pro nezáměr hráčů. Nezáměr o činnost vedoucích družstev a s tím související neustavení družstva ml. žáků již v předchozím soutěžním ročníku. Aby toho nebylo málo, střídali se hospodáři a stav kabin byl taky neradostný. A Franta je u založení přípravky na jaře 1985. V ročníku 1985/6 hrají ještě mimo soutěž a Franta k sobě přivádí jmenovce Feru Antolu. V soutěži 1986/7 hraje příprava okresní ligu s účastníky Ky-

jov, Dubňany, Strážnice, Skalica, Ratíškovice, Hodonín, Veselí. Nastupují hráči bři Helleší, Kovařík, Řezáč, M. Antoš, Fridrich, Balážík, Buriánek, syn Tomáš Zlámálík, Knesl, bři B. a Z. Rosypálkovi, Šubín, Luzum, Vích, Jüstel, Chalupa, Gürtler, Hejtmánek. Následující ročník už startují v OP sk. B v kategorii ml. žáků. Soupeři: Velká nad Veličkou, Dolní Bojanovice, Prušánky, Tvarožná Lhota, Blatnice, Lipov, Vracov, Mikulčice.

V sezoně 1990/1 vedení A mužstva P. Matěj, F. Zlámálík, P. Slezák s hráči C. a M. Blahůškovi, O. Domanský, R. Tomšej, Ing. J. Krša, J. Pelikán, V. Rezek, P. Štica, R. Sloboda, P. Vacenovský, P. Doležal, Z. Polach, M. Lamač, S. Strnad, B. Homola, Ing. P. Hlaváč vybojovali postup do krajské I. B třídy. V soutěži 1992/3 za vedení F. Zlámálík, F. Antoš, M. Gloz s hráči M. Kašík, R. Tomšej, O. Domanský, M. Dymáček, J. Pelikán, Ing. J. Mlčoch, Ing. J. Krša, V. Šrůtka, P. Štica, R. Sloboda, L. Uříčář, P. Doležal, P. Vacenovský, Z. Šubín, M. Lamač, J. Novák, M. Antoš jsme se dočkali zaslouženého postupu do I. A tř. kraje a pokračujeme i v letošní soutěži. Rovných 30 sezon. Za povšimnutí stojí, že u postupu byli jen dva „cizinci“ Lamač a Dymáček. Jasný důkaz, že výchova mládeže se vyplácí a stojí za tu nikdy nekončící námahu a starosti. Trochu symboliky – 1968 sestup do okresního přeboru, v sezoně 1989/90, po listopadu 1989, postup do okresního přeboru, pak do krajské I. B a po dvou letech do současné I. A !!! K 90. výročí přál Franta Slavoji mimo jiné „vyřešit definitivně tréninkové (náhradní) hřiště“. Prání splněno především díky vedení obce Rohatec. Ale současnou skutečnost dalšího hřiště s umělého povrchem, a především úroveň vybavenosti kabin?

To si Franta ani ve snu nepředstavil. Co bychom za takovou podporu a spolupráci s obcí a zejména starostou v době mého jednatele dali. Spokojil bych se se zlomečkem. Post jednatele předávám v polovinu postupového ročníku 1992/3 a Franta jede naplno dál. Podle fotografií vede dorost 1995 s Ferou Antolou. Hráči Rybecký D., Mašina J., Rosypálek Zb., Adamec J., Zich R., Krakovec, Antoš M., Zlámálík T., Jüstel, Bartoš, Příkaský a Gürtler. V r. 1998 vede dorost s asistentem Bartošem. Hráči Rybecký D., Adamec J., Vacenovský P., Mašina J., Bartoš D., Šebesta P., Vacenovský T., Vízdal R., Příkaský Zb., Zlámálík T., Mikeska F., Homola Z. V současné době prožívá oprávněnou radost dědečka ze hry vnuka Samuela Vaculoviče, kterého přivedl svého času do mladší přípravy a dnes už je v kategorii starších žáků. Netroufám si hodnotit, které geny převažují – dědeček Franta? Pradědeček Jara? Babička byla za svobodna Broňa Němčanská a tatínek Jaroslav byl ve své době PAN fotbalista! Broňa se taky stala významně do Slavoj „namočit“. A není

hospodářka, jako hospodářka. Tak jako je vynikající dobrý nebo slabší střelec gólů, je to obdobně s hospodářkami. Hráče oceníme potleskem. Hospodářka je j e n v pozadí, ale hráči první pocítí výsledky jejich výkonů. Podle mě Broňa na krajskou třídu měla. A je docela přirozené, že si i „obyčejné“ ale dobré práce vážíme. A nelze nezmínit Frantovu dlouholetou bezkonkurenční pozici hlasatele z rozhlasové kabiny. I zde plně uplatnil znalost pravidel kopané a přispíval ke správné sportovní atmosféře při utkáních. Na závěr alespoň troška z jeho hodnocení. Ve svých žákovských letech obdivoval hráče Áčka K. Richtra, J. Slezáka (Borina), J. Chromka, které v závěru jejich hráčské kariéry zažíval i jako spoluhráče. Mezi nejlepší trenéry řadí P. Vybírala. Ze soupeřů v OP považuje za nejlepší Vaška Uhlíře z Těmic a Jana Smoláka ze Žádovic.

A já si dovoluji nejen jménem svým, ale i za celou široce rozvětvenou rodinu Slavojáků našemu Frantovi poděkovat i prostřednictvím Rohateckého světa.

Vlastimil Hlaváč

95. narozeniny fotbalového klubu TJ Slavoj Rohatec

Vážení sportovní přátelé a fanoušci místního fotbalového klubu. Datem 26. 8. 2023 jsme oslavili 95. narozeniny našeho klubu a náš nově budovaný areál v Cihelnách v průběhu dne navštívilo velké množství jak lidí z obce, tak ze širokého okolí. I když nás překvapila dopoledne bouřka, vše se v dobré obrátilo a den se vydařil i se závěrečnou zábavou a DJ doprovodem.

Fotbalovým odpolednem nás provázela známá tvář sportovního komentátora pana Pavla Čapka.

Slavoj Rohatec 5:2 Baník Dubňany

Celodenní program na hřišti v Cihelnách byl bohatý a začal ve 14.00 hodin zápasem starých gard Slavoj Rohatec a Baníku Dubňany. Na hřišti se potkali fotbalové postarší borci, kteří hájili barvy svých klubů přibližně v letech 1995 až 2010. Tempo zápasu bylo strhující a odpovídalo věku aktérů. Ke cti všech fotbalových matadorů nutno vyzdvihnout, že kluci ze svého fotbalového umění nic nezapomněli. Obě strany ocenily férově vedený boj a bez úrazu přežili

všichni zúčastnění. Body zůstaly doma a hostující protihráči byli odměněni po slováckém zvyku vínem, pivem a dobrým jídlem, jak jinak.

Slavoj Rohatec 1:3 Slavia Praha

Úvod zápasu patřil rozloučení s dlouholetým kapitánem Radkem Homolou, který ukončil fotbalovou kariéru. Radku, děkujeme za tvoje fotbalové umění, které jsi věnoval tomuto klubu.

Ve druhé části sportovního klání jsme měli možnost vidět jinou podívanou. Náš klub navštívila stará garda Slávie Praha, která se postavila proti hráčům našeho A mužstva. Fotbalisté Slávie, které jsme měli možnost vidět před nedávnem na televizních obrazovkách, se proháněli po našem trávníku a opět se bylo na co dívat. Pod vedením trenéra Horáka předvedli naši kluci statečný výkon a v zápase dokonce zaslouženě vedli. Dříve ligoví hráči Slávie měli ve druhé části hry navrch a zápas zaslouženě otočili.

Podívaná, za kterou musíme poděkovat subjektům a firmám, bez jejichž přispění by se tato akce nedala zorganizovat: Obci Rohatec, Czech Unite Mont (L. Korbelovi, J. Rezkovi), Stavební firma Lábadí a Střechy Macháček.

Závěrem chci popřát Slavoji další úspěšná sportovní léta a všem lidem v klubu i mimo něj poděkovat za práci pro tento klub, která trvá nepřetržitě již 95 let.

Oldřich Domanský

Představujeme vám nové posily Slavoje

Tomáš Čada

Na hostování jsem k vám přišel z fotbalového klubu FK Vlkoš. Narodil jsem se v Kyjově první den v březnu roku 1996 a od malička bydlím ve Skoronicích s rodiči a sestrou. Pocházím z fotbalové rodiny. Můj otec Miroslav Čada, mimo jiné těsně před tím, než jsem se narodil, působil dva roky 1994 až 1996 v místním klubu Slavoj Rohatec. Je mi 27 let a jsem řidič kamionu.

Můj nejoblíbenější tým na světě je AC Sparta Praha, který podporuji skoro na každém zápase i v zahraničí. V poslední době jsem podporoval klub mého srdce v Kodani, Záhřebu a za 14 dnů letím do Španělska na Bettis.

Moje fotbalová kariéra začala v roce 2001 v 5 letech v přípravce TJ Sokol Vlkoš.

Už v šesti letech si mě všiml Josef Foltýn, který mě přivedl do fotbalového střediska mládeže v Šardicích. Po zaniknutí střediska jsem přestoupil do FK Hodonín.

Ve svých 15ti letech jsem přestoupil do kyjovského dorostu. A už v 16 letech jsem v Kyjově nastupoval za mužský tým hrající krajský přebor. V roce 2013 jsme s dorostem v Kyjově postoupili do MSDD. V dorosteneckém věku jsem absolvoval fotbalové stáže v ligových klubech FC Slovácko a FC Zlín.

Z Kyjova jsem přestoupil na půl sezóny do Vacenovic a poté jsem se vrátil do mateřského klubu FK Vlkoš.

Před třemi týdny mě oslovil Kuba Rezek s nabídkou zkusit vyšší soutěž tady v Rohatci. Po domluvě s vedením FK Vlkoš a s kluky v kabině, kteří mně vyšší soutěž přáli, jsem nabídku přijal a jsem rád, že tady v klubu mohu působit.

Můj nejoblíbenější post je ofenzivní záložník anebo podhrotyvý útočník.

František Kajánek

Futbal hrám už 11 rokov, celý čas som hrával v Skalici aj s Kubom Hazlingerom a jednu sezónu aj s Lucianom. V Skalici som si zahral aj prvú slovenskú ligu. Momentálne študujem na vysokej škole v Brne a na tréningy dochádzam. V Rohatci som veľmi spokojný predovšetkým kvôli kolektívu a taktikou podmienkam, ktoré by sa vyrovnali ligovým mužstvám.

Lucian Tomele

Futbal hrám už 13 rokov. Poslednú dorasteneckú sezónu som odohral v Skalici. Predtým som hral za Iskru Holíč, kde som hral v A tíme a v doraste. Čiže mám nejaké skúsenosti s mužským futbalom.

Môj obľúbený tím je Real Madrid a futbalový vzor je Cristiano Ronaldo.

V Rohatci som veľmi spokojný. Máme skvelú partiu, ktorá má na to, aby vyhrala tento rok súťaž. Budem sa snažiť tímu pomôcť čo najviac, hlavne nejakými gólmi a asistenciami. Bude to ešte dlhá a náročná cesta, ale som si istý, že všetci sme pripravení do toho dať všetko a hlavne bojovať jeden za druhého. Moja motivácia je sa každý deň zlepšovať a byť lepší ako som bol včera. Preto na tréningoch a hlavne v zápasoch sa snažím dať do toho 100%. Dúfam, že sa nám táto sezóna vydarí a umiestníme sa na vrchných priečkach tabuľky.

Tomáš Zelinka

Je mi 27 let, žiji s rodinou v Hodoníně, kde zároveň pracuji. Můj obľíbený futbalový klub je Arsenal Londýn. Rád trávím čas cestovaním s rodinou a sportem, chodím behať a hážim šipky.

S futbalem jsem začal ve svém mateřském městě Veselí nad Moravou, kde jsem hrál od svých 7 let. Zde jsem byl až do svých 20 let, kdy jsem přestoupil do klubu TJ SOKOL Kněždub, ve kterém jsem odehrál 3 sezony, během nichž jsem si zde našel i svou nynější manželskou poznanou hodnou skvělých kamarádů.

Kvůli náročnému dojíždění z Hodonína do Kněždubu jsem se rozhodl pro změnu fotbalového prostředí, abych byl někde blíže Hodonína. V té době mě oslovil trenér Horák, který v tom čase trénoval FK Baník Dubňany a přestoupil jsem za ním. Zde se nám podařilo uhrát dobré výsledky, ale skrze pandemii se sezóny nedohrály. V klubu jsem poznal další skvělé kamarády, za což jsem rozhodně rád.

Po nepřilíhly vydařené poslední sezóně a odchodu trenéra Horáka z Dubňan mě po konci sezony oslovilo vedení TJ Slavoj Rohatec a nabídl mi pokračovat v kariéře v modrobílém dresu. Líbí se mi v Rohatci klubové

ambice, zázemí a celkově klub funguje správným směrem, přidám i skvělé tréninkové jednotky trenéra Horáka a super partu kluků.

V Rohatci bych chtěl hrát pěkný líbivý fotbal pro fanoušky a hrát o přední místa v tabulce.

Zdeněk Horák, současný trenér

Trénuji od roku 1994 - Fk Mutěnice (žáci i muži), profesionální trenér při ZŠ Hodonín (mládež i muži pro SK Hodonín), RSM Hodonín-Šardice - (dorost), TJ Starý Poddvorov (muži), FK Baník Dubňany (muži) a nyní TJ Slavoj Rohatec.

V létě letošního roku jsem byl osloven Rostislavem Tomšejem, zda bych neměl zájem o trénování v Rohatci. Poněvadž jsem v průběhu jarní sezóny skončil po třech letech v Dubňanech, po krátkém rozhodování jsem nabídku přijal.

V klubu působím teprve od července 2023, ale dlouhodobě jsem Slavoj sledoval, ať už jako soupeře v krajské soutěži, tak i z důvodu známých hráčů, které jsem trénoval co by mládež v Hodoníně.

Vždy mám ambice vyhrát každý zápas, ne jinak je tomu i v Rohatci. Ale konkrétně: mám představu zkonsolidovat tým tak, aby předváděl účelný a přitom atraktivní fotbal, konkuroval špičkovým týmům v soutěži a např. v horizontu cca dvou let posunul Slavoj i do krajského přeboru.

Jsem zde zatím krátce, prakticky přijedu, odjedu na trénink, zápas, takže zatím se potkávám „jen“ s lidmi kolem fotbalu. Nalezl jsem zde velmi pracovitě prostředí a pozoroval jsem i dřív, že jak kolem fotbalu, tak i dalších aktivit to v Rohatci „žije“.

A jsem velmi rád, že na závěr své trenérské kariéry se mi podařilo zdejší lidi poznat a mít možnost přispět svojí malíčkostí k propagaci jak fotbalu, tak i obce Rohatec.

Areál je výborný-to bylo taky první, co mě upoutalo, co zvýšilo můj zájem o účinkování v Rohatci. Útulné hlavní hřiště, výborné, a navíc osvětlené travnaté tréninkové hřiště, doplňkové hřiště s umělým povrchem, zrekonstruované kabiny a další plochy pro sportování (posilování, jízda na terénním kole). Je hned vidět, že se zde buduje, vylepšuje, že obec Rohatec prostě žije a má zájem podporovat sportovní aktivity.

S mládeží je spojena podstatná část mé trenérské kariéry. Od začátku jsem měl ambice dostat se až k mužské kopané, ale postupně, tzn. projít si vše. Trénoval jsem mladší žáky, starší žáky, dorost a stále se o dění v těchto kategoriích zajímám. V Rohatci se udělal velký kus práce s mládeží. Vidím, že je snaha budovat klub od základů, věnuje se zde velká péče jak dětem, tak se dbá i na kvalitní práci trenérů a jejich kvalifikaci.

V neposlední řadě každého upoutá i série mládežnických turnajů, které se zde pořádají. Je to počín, který nejen na okrese Hodonín nemá konkurenci.

Už při působení v Dubňanech mě propagace klubu upoutala a dával jsem ji za vzor. V dnešní době sociálních sítí je spíš s podivem, kolik klubů toho nevyužívá.

Za mě TJ Slavoj Rohatec patří mezi špičkové sportovní oddíly na okrese, a to i úrovní své prezentace.

Vedení klubu, jak jsem doposud poznal, je na profesionální úrovni v tom nejlepší slova smyslu. Jak předseda Rostislav Tomšej, tak i Jakub Rezek, se kterými ze své pozice trenéra nejčastěji komunikuji, tak i další členové výboru mají o kvalitní činnost oddílu velký zájem. Za tu krátkou dobu můžu říct, že zde vidím velké tvůrčí a pracovní nasazení, a to pro každou část klubu-mládež, areál, prezentace a v neposlední řadě i první mužstvo mužů, kterého jsem součástí.

Závěr tenisové sezony

Vážení příznivci rohateckého tenisu, tenisová sezona se pomalu ale jistě blíží ke svému konci a my jsme v jejím závěru stihli uspořádat na našich kurtech ještě dva turnaje.

Tím prvním byl Po hodový turnaj ve čtyřhrách, který se konal 9. září. Opět jsme hráli osvědčeným losovacím způsobem a turnaje se zúčastnilo celkem 16 hráčů. Hrál se za krásného letního počasí a k vidě-

ní byla spousta pěkných a vyrovnaných zápasů. Pohár za první místo si tentokrát odnesla dvojice Jakub Rezek a Jirka Hostýnek, která ve finále poměrem 7:5 porazila dvojici Milan Drábek a Andrej Borůfka. Na třetím místě se umístila dvojice David Brychta a Pavel Matěj.

Posledním turnajem, který se v tomto roce na našich kurtech konal, byl Turnaj o pohár starosty obce ve dvouhře. Uskutečnil se v sobotu 30. září. Počasí tentokrát

nebylo ideální, ranní dešť nás moc nepotěšil. Přihlášení hráči byli rozděleni do dvou skupin, skupina Veterán a skupina Open. Ve skupině Open si nejlépe vedl a turnaj ovládl Andrej Borůfka. Druhé místo obsadil Jirka Hostýnek a třetí byl Olda Glöckl. Ve skupině Veterán si pro vítězství dokráčel Ruda Šmatlák. Druhý skončil Laďa Kalina a třetí místo obsadil Laďa Rezek.

Milan Drábek, předseda TK

Bud'te součástí výroby cukrovinek pro celý svět!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

SPECIALISTA PLÁNOVÁNÍ

VÝROBNÍ OPERÁTOR

25.000 – 35.000 Kč*

SKLADNÍK

28.000 – 32.000 Kč*

*dle směnnosti

NABÍZÍME

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Měsíční příděl cukrovinek zdarma
- 5 týdnů dovolené
- Firemní benefity, stravování
- Nástup možný ihned

tel. 518 398 765 kariera@candyplus.cz www.candyplus.cz

***Blíží se
Vánoce***

2.12.2023

KD Rohatec / 14.00–18.00 h

**NA CO SE
MŮŽETE
TĚŠIT?**

Výstava vánočních dekorací

Prodejní stánky

Tvořivé dílny pro děti

Vánoční dobroty

***Srdečně Vás zvou
zahrádkáři Rohatec***

**VSTUPNÉ PRO
DOSPĚLÉ 30 Kč**

SBĚR PAPÍRU

2023/24

ZŠ a MŠ Rohatec ve spolupráci s Obcí Rohatec pořádá

PRVNÍ KOLO 21. 9. 2023 7:00-17:00

DRUHÉ KOLO 23. 11. 2023 7:00-17:00

TŘETÍ KOLO 7. 3. 2024 7:00-17:00

ČTVRTÉ KOLO 16. 5. 2024 7:00-17:00

U KULTURNÍHO DOMU V ROHATCI

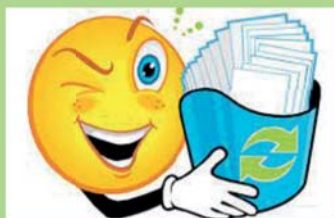
Proč sbírat papír?

- *uklidíme si doma životní prostor*
- *zachráníme několik desítek stromů*
- *získané peníze se použijí na nákup výtvarných potřeb a sešitů, které žáci na naší škole dostávají zdarma*

Na konci školního roku budou oceněni:

- *vítězná třída (kg na žáka)*
- *tři nejlepší sběrači z každé třídy*

KDO TŘÍDÍ, TEN VYHRÁVÁ!!!

*ředitel školy
Mgr. Bc. Zbyněk Andryšek*

*starosta obce
Ing. Jarmil Adamec Ph.D.*

Obec Rohatec

Obecní knihovna Rohatec

PŘIJĎTE POTRÁPIT SVŮJ MOZEK!

Lekce trénování paměti v rohatecké knihovně

Trénink paměti je vhodný pro všechny věkové kategorie, studenty, rodiče, seniory, pacienty s různými formami oslabení paměti.

Kdy: **každé úterý, první lekce 10. 10. 2023**

V kolik: 13:00 - 14:00 hodin

Kde: Obecní knihovna Rohatec

Za kolik: 50,- Kč

PSACÍ POTŘEBU S SEBOU!

PĚSTITELSKÁ PÁLENICE SUDOMĚŘICE

696 66 SUDOMĚŘICE 544

TEL: 775 282 932

NEJMODERNĚJŠÍ
TECHNOLOGIE

TŘÍSTUPŇOVÁ
DESTILAČNÍ
KOLONA

 PÁLENICE BUČKOVI
www.palnicebuckovi.cz

OBEC ROHATEC A KULTURNĚ MUZEJNÍ KOMISE

VÁS SRDEČNĚ ZVĚ NA ADVENTNÍ VÝSTAVU

ANDĚLSKÉ ZVONĚNÍ

NEDELE

3. 12. A 10. 12. 2023

OD 10⁰⁰ - 17⁰⁰

Lenny

osobní zahradník

Nabízím

- *údržba zeleně a zahrad
- *založení záhonů, výsadba keřů, trvalek a travin
- *založení trávníku včetně pokládky travního koberce
- *rekultivace pozemků
- *lehké terénní úpravy
- *výsadba vzrostlých stromů
- *poradenství

Lenka Cigánková

Tel: 721 755 743

Fb: Lenny- osobní zahradník

IG: lenny_osobnizahradnik

TURECKO

DECHBEROUCÍM KURDISTÁNEM

beseda s cestovatelem MICHALEM ŠTĚPÁNKEM

„Zatímco západ Turecka v čele s Istanbulem praská ve švech, východ země navštíví jen hrstka těch, co mají dobrodružnější povahu. Přesto a možná právě proto je pro mne oblast Tureckého Kurdistanu nefalšovaným klenotem. Divoké a liduprázdné hory zalité po celou dobu sluncem silně kontrastují s bujarým životem ve městech.“

Michal Štěpánek

čtvrtek 23. listopadu 2023
18:00 hodin

Obecní knihovna Rohatec
vstupné dobrovolné

OBECE ROHATEC
OBECNÍ KNIHOVNA ROHATEC

LÓVEC ZÁHAD

Arnošt Vašíček představuje vzpomínkovou knížku Lovec záhad se spoustou tajemna, ale také nejruznějších vtipných i dramatických historek, které se při honbě za záhadami udály, ale do faktografických knížek se nedostaly. Zároveň se bude zabývat i novými záhadami z našeho regionu.

přednáší

PhDr. Arnošt VAŠÍČEK
spisovatel, scénárista,
záhadolog

**pátek 3. listopadu 2023
17:30 hodin**

Obecní knihovna Rohatec
vstupné dobrovolné

OBEC ROHATEC
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA PŘEDVÁNOČNÍ KONCERT

Nastal přeradostný čas

10.12.2023

začátek v 16.00 hodin

Kulturní dům v Rohatci

Vystoupí:

Štěpánští koledníci

Předprodej vstupenek: Obecní úřad Rohatec

Vstupné: 100,-Kč dospělí;

50,-Kč děti do 15 let (včetně), důchodci a držitelé ZTP

zdarma - děti do 6 let (včetně)

Prodej CD

Pro účastníky svařák zdarma

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - ŘEMESLA

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

